HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, tečí a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 26. | Sobota (Saturday) 26. června (June) 1976 | Cena 25 centů

Kostel sv. Václava ve Spillville v podobě v jaké jej na obrázku vidíte, byl přestavěn z původního kostela, ve kterém první bohoslužby se konaly na svátek sv. Václava v roce 1860. K přestavbě došlo v roce 1870 za důstojného pána Mikoty, poněvadž původní kostel pro stále nově přicházející české osadníky byl malý.

Letos 4. července — v den 200. narozenin Spojených států a americké svobody — bude opět v kostele sv. Václava v 10:00 hod. dopoledne sloužena česká mše svatá s českým kostelním zpěvem a kázáním.

O zájezdu do Spillville najdete informace uvnitř listu.

POLITICKÁ SITUACE ITÁLIE SE VOLBAMI NEZMĚNILA

Řím. — V neděli 20. června a v pondělí 21. června se v Itálii konaly volby do parlamentu. Ukázalo se, že obavy z možného vítězstvi komunistů při těchto volbách byly přehnané.

Křesťanští demokraté zůstávají nejsilnější politickou stranou Itálie; obdrželi totiž 39 procent hlasů, stejně jako při volbách v roce 1971. Komunisté jsou na postupu; obdrželi 34.4 procenta hlasů, zatím co při předchozích volbách v roce 1971. jich měli 27.1. Komunisté budou mít 228 poslanců z celkového počtu 630 — od posledních voleb získali 49 poslanců — a 116 senátorů — o 23 více než v roce 1971. Katolická strana křesťanských demokratů, za kterou stojí Vatikán, bude mít 135 senátorů a 263 poslanců. Socialisté obdrželi 10.2 procenta hlasů v senátě a 9.7 procenta v poslanecké sněmovně. Levicové strany v Itálii tedy v žádném případě nebudou schopny spolu utvořit vládní koalici která by zastupovala požadovaných 50 procent hlasů.

Křesťanští demokraté nikdy nepřijmou myšlenku koaliční vlády s komunisty; vědí, že hospodářské poměry Itálie by se tím jen zhoršily, protože cizí kapitál by do země nepřicházel, a že nakonec by to vedlo ke zkomunisování Itálie. Vatikán ostatně vyslovil v této věci jasně své zamítavé stanovisko. Budou tedy hledět utvořit vládní koalici se socialisty nebo s jinými stranami, a komunistům přitom asi ponechají poradní hlas při hledání řešení hospodářských problémů, aniž by jim svěřili ministerská křesla. Vláda této příští koalice nebude v žádném případě snadná. Aby se neopakovaly chyby minulosti, křesťanští demokraté slíbili Italům, že nejdříve zreformují svou stranu a pak soustředí své úsilí na vyvedení Itálie z jejích hospodářských nesnází. Milánské noviny "Il Giorno" nazvaly toto vítězství křesťanské demokracie "zázrakem"; dodaly však, že tento zázrak se nebude opakovat, nezmění-li křesťanští demokraté "své cesty".

V Římě komunisté obdrželi nejvíce hlasů — 35.4 procenta — zatímco křesťanští demokraté tam obdrželi pouze 33.5 procenta hlasů. Komunisté však nebudou mít dostatečný počet levicových spojenců, aby mohli mít v rukou administraci Věčného města.

V Jižní Africe se situace uklidňuje

Pretoria. — Po poměrně klidném konci týdne došlo v pondělí 21. června v Jižní Africe k novým nepokojům, tentokrát na třech černošských předměstích hlavního města Pretorie.

Na předměstí Mebopane černošské davy zničily auta a autobusy, vykradli obchody s lihovinami a založili požáry v různých obchodech a veřejných budovách. Asi 300 černochů napadlo, vyplenilo a zničilo požárem jednu nedalekou bělošskou farmu, kde také pobili dobytek. Na předměstí Mamelodi vypálili černoši své školy, a na předměstí Atteridgeville vyplenili školu, administrativní budovu a dva obchody s lihovinami. Černošská mládež házela po bělochách kameny a posměšně je nazývala "whitie".

V Johannesburgu jeden černoch, ozbrojený sekyrou, vážně zranil na hlavě jednoho běloocha a dvě bělošky; přitom křičel: "Svobodu pro Afriku!" Podle nejposlednějších zpráv se situace v Pretorii a v Johannesburgu uklidnila.

Podle úředního oznámení při všech těchto nepokojích a při bouřích minulého týdne přišlo o život 140 lidí a zraněno jich bylo 1,128.

ENGLISH SECTION INSIDE

DR. MARTIN KVETKO ODPOVÍDÁ

Redakční poznámka: na žádost Dr. Martina Kvetka uveřejňujeme dopis, který nám zaslal a který má osvětlit důvody, které jej vedly k napsání článku v 3. č. 1976 časopisu "Našich snah", proti kterému pánové Pavel Blaho, František Desenský, Adolf Klimek, Alois Rozehnal a Vojtěch Vagašský vyjádřili svůj názor v článku **"Zneužití pronásledování náboženství"**, uveřejněném 29. května 1976 v 22. čísle Hlasu Národa. Shora jmenovaní autoři jsou věřící katolici a bývalí poslanci čsl. parlamentu v letech 1945—48. Ve zmíněném pojednání se snažili poukázat na to, že v obsažném anglickém informačním materiálu o pronásledování náboženství komunistickým režimem v Československu, otištěném v "Našich snahách" — (časopisu stálé konference slovenských demokratických Slováků v exilu) nebylo ani zmínky o pronásledování katolické církve komunistickým režimem.

Redakce je toho mínění, že autoři "Zneužití pronásledování náboženství" netvrdili o citovaném článku "Našich snah", že "mlčení o přinesených obětech katolíků bylo zúmyslné, a že boj katolictví proti komunismu byl "cílevědomě a naschvál" zamlčen. Dnes je však povinností čsl. katolíků v exilu připomínat svobodnému světu bezpráví a promyšlenou sociální diskriminaci, jichž se komunisté v naší vlasti neustále dopouštějí vůči všem věřícím, obzvláště pak vůči katolickým **křesťanům.**

* * *

Vážená redakcia "HLAS NÁRODA v Chicagu!

Vo svojom časopise, v čísle 22. tohoto ročníka uverejnili ste článok pod názvom "Zneužití pronásledování náboženství" podpísané pánmi: Pavlom Blahom, Františkom Desenským, Adolfom Klimkom, Aloisom Rozehnalom a Vojtechom Vagašským. Podpísaní ma obvinili, že som v anglickom vydaní "Našich snáh" zneužil prenasledovanie náboženstva k cieľom konfesijnim nebo politickým. "To sa podľa autorov malo stať tým, že názory protestantů provívají celým článkem od začátku do konce, jako by jednom na bedrech protestantu spočíval veškeren kulturní a náboženský boj v Československu."

Prosím Vas, aby ste podľa zásady: vypočuť aj druhú stranu, uverejnili môj úvodný článok toho čísla, aby si takto Vaši čitatelia mohli urobiť sami úsudok, v čom a ako som vyzdvihoval, že len na bedrách protestantov spočíva celý kulturný a náboženský boj v Československu, alebo v čom sa to, čo tam spomínam o prenasledovaní cirkvi v Československu, nevzťahuje v prvom rade na prenasledovanie cirkvi katolíckej? V čom som katolíckej cirkvi krivdil?

Na vysvetlenie toho, čo som s anglickým vydaním Našich snáh sledoval, pripojujem pár poznámok. V prvom rade chcem konštatovať, že číslo bolo venované výlučne cirkevným kruhom vo Spojených štátoch a na Západe. Teda nie do kruhov našich, krajanských, ktoré iste sledujú podrobne vývoj náboženského útlaku u nás doma. Z toho dôvodu som napríklad nepovažoval za nutné uviesť tie skutočnosti, ktoré autori uviedli pod záhlavím Svědectví pravdě, pretože — hoci sú to údaje veľmi dôležité, predsa sa len domnievam, že sú aj na Západe známé, zatiaľ, čo si myslím, že nie rovnako známe sú všetky tie rafinované spôsoby komunistického režimu, ktorými chce zlikvidovať náboženský a cirkevný život.

Výčitku, že názory "protestantů provívají celým článkem od začátku až do konce", považujem za nepravdivú. Tým, že som sa viac odvolával na výroky slovenských protestantských teológov, alebo že som z článku dr. Hlavoňa ocitoval to, ako on a marxistickí publicisti odsudzujú súčasný protestantizmus, nijako neznamená, že ide o prejavovanie protestantských názorov. Naopak, znamená to, že som viac útočil na kolaboráciu protestantských teológov, a že som sa ju takto zámerne a v takomto svetle snažil predstaviť cirkevným kruhom na Západe. Tým som iste kat. cirkvi neublížil. K tomu ma viedla tato okolnosť:

(Pokračování na str. 12.)

Sloupek informací

O KLADECH PROTIÚTOKU, VĚCECH ČÍNSKO-SOVĚTSKÝCH A K POKUSU MOSKVY DÁT DOHROMADY KONFERENCI KOMUNISTŮ

Začátkem června se v hlavním městě Chile konala konference Organizace amerických států (OAS — Založena v roce 1948, sdružuje 23 států amerického kontinentu a Karibské oblasti kromě Kuby). Rád bych dnes připomenul jeden bod z pořadu jednání, kterému se — podle mého názoru — věnovala ve sdělovacích prostředcích nezaslouženě jen malá pozornost. Konference se totiž zabývala také otázkou porušování lidských práv, k níž byla předložena obsáhlá zpráva, vypracovaná zvláštní "Mezi-americkou komisí" o případech z posledních pěti let. Na veřejnost se dostala zatím jen informace, že Komise zaregistrovala celkem "289 incidentů", k nimž prý došlo v 16 státech kontinentu. Velmi podrobně se pak ve zprávě hovoří o "nelidském zacházení s politickými vězni" v Chile, což po propagačním tažení jistých kruhů proti novému režimu v tomto státě nijak nepřekvapuje. Připomeňme, že hostitelská země konference OAS přednesení takové obžaloby nebránila. Dovedete si představit, že by Moskva povolila na své půdě mezinárodní jednání třeba o Gulagu?

V Santiagu se však poprvé před širším fórem projednávaly také ty informace, které se nashromáždily o porušování lidských práv na Kubě, což je jistě záslužná novinka. Zpráva zmíněné komise tvrdí, že na Kubě existuje "síť koncentračních táborů a vězení pro politické odpůrce" Castrova režimu. Odhady o počtu politických vězňů se pohybují mezi deseti až padesáti tisíci. (Náš State Department považuje číslo 20 tisíc za minimum.) Jsou známa jména téměř 500 osob, jimž byla ve vězení odepřena lékařská pomoc. Jisté ženě byl tříletý trest vězení zvýšen na osm roků, protože na stěnu cely napsala: "My máme právo být svobodní". Ve zprávě Mezi-americké komise je také citován dopis skupiny vězňů, který byl propašován z Kuby v roce 1974. Píše se v něm, že k nelidskému zacházení s vězni patří i lékařské experimenty, které jsou na nich prováděny "ruskými, českými a kubánskými komunistickými doktory". —

Nepěkné informace, ale důležité především z jednoho důvodu: světové veřejné mínění je již dlouhou dobu systematicky ovlivňováno jednostranně zacílenou propagandou, která ukazuje prstem na "nepřátele lidstva", "nelidské režimy", na "imperialistické vykořisťovatele" atakdál a podobně. Nikoliv náhodou jde skoro vždycky o osoby a státy, které mají kritický postoj ke komunismu. Pokusy o objektivní pohled na otázku zachovávání lidských práv zůstávaly trčet někde v diplomatických archivech, anebo rychle zapadly, utlučeny krupobitím osočování ze strany, pro niž je každé kritické slovo do jejích řad "hrubým vměšováním". Až teprve "Gulag" Alexandra Solženicyna byl polnicí, jejíž výzva měla jistý ohlas i v širokých vrstvách. Zpráva přednesená konferenci OAS v Chile je, domnívám se, dalším pokusem dát informacím o stavu lidských práv ve světě správný směr, jehož kladem je "pravda — padni komu padni".

SSSR A ČÍNA — NADÁLE SOUPEŘI?

Měli jsme my v demokraciích až dosud jedno "štěstí". Komunistické hnutí mělo jedno jediné mocenské a ideologické centrum jen do roku 1948, kdy mu odštěpením Titovy Jugoslávie poprvé ubylo sil. Velmi vážné potíže pak nastaly začátkem šedesátých let, když se s Moskvou rozešla Čína, která si ve středomořské Albánii vytvořila svého evropského satelita — ouležitého i pro námořní vojenské základny. "Maoismus" narušil komunistickou jednotu také tím, že dal vzniknout různým frakcím uvnitř komunistického hnutí v západní Evropě, Jižní Americe, ale především v Ázii a Africe.

Sověti byli donuceni k ideologickému boji na dvou frontách: nejen proti "imperialistickému kapitalismu", ale i proti čínským teoriím bolševismu. Dělají to důkladně. Začátkem tohoto roku například vydal Ústav Dálného východu Akademie věd SSSR více než 400-stránkovou publikaci, v níž sovětští sinologové (odborníci na čínské záležitosti) — analyzují maoistický režim od začátku jeho moci v roce 1949 do roku 1973. Čínské vedení prý již v druhé polovině roku 1957 nastoupilo "od generální linie výstavby socialismu" — rozuměj "socialismu" podle sovětského vzoru. Výsledkem byla "militarizace ekonomiky a společenského života", — a viděno moskevskými brýlemi — také "těžké životní podmínky lidu". Autoři sborníku došli k názoru, že "maoistům se nepodařilo vdechnout novou sílu světovému antikomunismu", nicméně prý však "bojovný militarismus pekingských předáků ve spojení se živou aktivitou zastánců studené války na Západě vyžaduje zvlášť naléhavě nejvyšší bdělost vůči nepřátelům míru".

Sověti si jistě hodně slibují od odchodu Mao Ce-tunga, 82-letého, s jehož zdravím to jde s kopce — usoudili pozorovatelé, kteří sledovali televizní záběry Mao-vých rozhovorů s novozélandským ministerským předsedou Robertem Muldoonem (20. dubna), se singapurským předsedou vlády Lee Kuan Yew-em (12. května) a Zuffikarem Ali Bhutto z Pakistanu (27. května). Naposled vydržel sotva čtyrhodinový rozhovor (srovnej se skoro dvěma hodinami, které ztrávil s presidentem Fordem loni v prosinci!)

Důležitým dodatkem ke zprávám o zdravotním stavu Mao Ce-tunga jsou informace, které se do světa dostaly po dubnu tohoto roku, kdy byl novým předsedou čínské ústřední vlády jmenován bývalý šéf bezpečnostního aparátu Hua Kuo-Feng; přicházejí z různých oblastí života v Číně, mohou však mít společné pozadí, na němž se obrážejí dosavadní výsledky mocenského klání o politiku po Mao-vi.

Byli prý popraveni "dva, možná tři" údajní vůdci demonstrací v Pekingu, k nimž došlo v souvislosti se změnou v čele vlády; další osoby byly prý odsouzeny k až 30letým trestům.

— V prvním pololetí letošního roku došlo ke znatelnému snížení zahraničního obchodu Číny s "kapitalistickými" státy. Z Japonska bylo například objednáno o 75% méně oceli než ve stejném údobí loňského roku a zároveň byl snížen vývoz oleje do Japonska a na Filipíny. Zástupci amerických firem přivezli loni z podzimního průmyslového veletrhu v čínském Kantonu objednávky v hodnotě 40 miliónů dolarů — z letošního jarního jen za 23 miliónů. Nedávno prošly tiskem zprávy o politických čistkách v Albánii; není tajemstvím, že měly hospodářské příčiny, potíže, vyvolané podstatným omezením čínské pomoci. — A konečně si vzpomeňme na reportáže z afrického Mozambiku, kde je několik středisek, v nichž se školí příslušnici bojůvek, nasazených proti Rhodésii. Vojenskými instruktory jsou Rusové, Kubánci — a Číňané!

Opona z čínského bambusu byla vždy méně průhlednější, než "železná" evropského komunismu. Co teho času přece jen propustí do světa, svědčí o nástupu radikálů, kterým je komunistická "revoluce" ve světě víc než spolupráce s demokraciemi.

KYSELÉ JABLKO EVROPSKÝCH KOMUNISTŮ

Je jím otázka svolání konference všech komunistických stran evropského kontinentu. Její přípravy se táhnou již přes dva roky a měla se konat nejpozději před letošním dubnovým sjezdem sovětských komunistů. V půli června přišla z Východního Berlína zpráva, že "redakční komise", která má připravit pro konferenci zásadní dokumenty, opět "přerušila svoji práci". Vlastním "jablkem sváru" je skutečnost, že některé komunistické a "dělnické" strany — především jugoslávská a prý také italská — odmítají požadavek Moskvy, aby jen Moskva byla uznána za "jediné politické a ideologické centrum", jehož rozhodnutí by byla závazná pro všechny stoupence komunismu. V Kremlu se asi tváří kysele — ale to nám nemusí vadit. Naopak.

J. Netík

● PRODÁM

na FLORIDĚ —

4-bytový dům — 8 roků starý — v Miami, blízko moře. Jeden byt je dvoupokojový; dvě koupelny, moderní kuchyně, velká jídelna a veranda. Tři byty jsou jednopokojové s jednou koupelnou; kuchyně a jídelna, krásná dvojitá zahrada a parkoviště pro 8 vozů. Cena 84 tisíc dolarů. Půjčka je 15 tisíc $ na 8%. Nájemníci splácí úrok. Píšte: I. Sterbinska, 330 N.E. 119 Ter. North Miami, Fla. 33161

Do texaského HALLETTSVILLE a okolí

MŠE SVATÁ V ČESKÉ ŘEČI

Mše svatá v české řeči se bude obětovati v Hallettsville v kostele Božského Srdce Páně v neděli dne 27. června ve 3:00 hodiny odpoledne. Zpovídat se bude od 2:00 hodin odpoledne. Budeme česky zpívat a bude české kázání. Jsou vítáni nejen místní osadníci, ale též náš věřící lid z okolních osad. Využijte všichni, kdo můžete, této vzácné příležitosti!

Upřímně vás všechny zve Msgr. Alois J. Mořkovský

Paní Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

?

S Vaší trvalou teď mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! —

MUŽSKÉ POLOBOTKY
z Č. S. R., široké, pohodlné
cena
$17.98

Též papuče, pantofle z pracovní boty.
MACH Shoe Dep.
3720 West 26th Str.

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon — formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd. Berwyn, Ill.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:
"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

June 26, 1976 — Vol. L, No. 26.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

LETEM SVĚTEM

Kawayu, Japonsko. — Japonsko má také svou lochnesskou obludu, která prý byla pozorována v rašelinném, více než 500 stop hlubokém jezeře Kussharo na severním japonském ostrově Hokkaido. Od roku 1973 asi 50 lidí údajně vidělo v jeho vodách neznámé, placaté, až 50 stop dlouhé zvíře. Z dálky byly pořízeny i jeho fotografie, které jsou však velmi málo jasné. Okolní krajina je jen velmi řídce obydlena. Doposud nebyl podán žádný nezvratný důkaz o existenci této nestvůry. Japonští přírodovědci se začínají o tuto věc zajímat.

• • •

Bejrút. — U.S. velvyslanec v Libanonu Francis Meloy a jeho ekonomický poradce Robert Waring, jakož i jejich libanonský šofér byli ve středu 16. června uneseni třemi Araby a zastřeleni, když jeli autem do residence nově zvoleného libanonského presidenta Elias Sarkise k mírovým poradám. Mluvčí PLO brzo potom oznámil, že byli zadrženi pachatelé těchto vražd, kteří prý "pracovali pro někoho jiného". Tyto vraždy nebyly podle jeho prohlášení ojedinělým činem, nýbrž byly "součástí spiknutí". Případ se vyšetřuje. Zodpovědnost za tento čin je přičítán extrémní levici, včetně komunistů.

Britové a Francouzi chystají přepravit do bezpečí své občany z Libanonu, kde se situace zhoršuje. US marini a jedna letadlová loď jsou připraveny několik set mil od Libanonu pro případ naléhavé evakuace amerických občanů, jichž je v této zemi asi 1,900. V neděli 20. června americká loď Spiegel Grove odvezla z Bejrútu 263 Američanů a příslušníků jiných zemí; tato loď směřuje k Athénám. Akce byla provedena bez incidentu; potřebnou ochranu poskytla milice PLO.

• • •

Johannesburg. — Ve středu 16. června tisíce černošských studentů na miliónovém černošském předměstí Johannesburgu Soweto demonstrovalo proti povinnému užívání na černošských vyšších školách burského jazyka, který je považován za symbol bělošského útisku. Tyto demonstrace záhy degenerovaly v pouliční bouře a násilnosti a rozšířily se v příštích dnech ještě na deset jiných černošských čtvrtí v Johannesburgu. Černošské davy zakládaly požáry soukromých domů, plenily obchody, ničily auta. Vyhořely školy, obchody, kliniky, ba i ústřední budova university Zululandu. Dva běloši byli černochy vytaženi ze svých aut a ukamenováni. Podle neúředních odhadů bylo při srážkách s policií zabito asi 100 lidí a asi 1.000 jich bylo zraněno. Ministerský předseda Voerster dal rozkaz, aby zákonitost a veřejný pořádek byly obnoveny za každou cenu. V neděli se pak tyto bouře utišily. V černošských předměstích Johannesburgu je nyní citelný nedostatek potravin, léků a míst v nemocnicích, odpadky nemohou být odváženy, protože černoši zničili všechny trucky, užívané pro jejich sběr, a hmotné škody se odhadují na miliony dolarů. V těchto čtvrtích hrozí hlad a nemoci. V důsledku destrukcí prý to může trvat i několik měsíců, než budou plně obnoveny veřejné služby. Tyto události jsou považovány za nejhorší srážku mezi rasami v dějinách Jižní Afriky. Jsou také náznakem toho, že posice jihoafrické bělošské menšiny není tak skálopevná, jak se někdy myslelo, a že by tam v budoucnu mohlo dojít ke všeobecnému povstání černochů proti bělochům. Ministr policie Krueger, který učinil apel na skončení násilností, řekl, že tyto bouře byly podmíněny jednak hněvem černochů, jednak komunistickou agitací, a vyzval 4 miliony jihoafrických bělochů, aby učinili všechno, co je v jejich možnostech, pro zlepšení rasových vztahů s 18 miliony černochů.

• • •

Nairobi, Keňa. — Spojené státy se rozhodly poskytnout Keni 12 bombardérů typu F-5 v ceně 75 miliónů dolarů pro zajištění rovnováhy sil se sousedními zeměmi Somálskem a Ugandou, které obdržely od Sovětského svazu podobná letadla typu MIG-21. Toto rozhodnutí je výsledkem jednání amerického ministra obrany Donalda Rumsfelda s vládou Keně.

• • •

Paříž. — Také Francie oznámila, že zamýšlí rozšířit své ekonomické pásmo v moři až do vzdálenosti 200 mil od pobřeží. V tomto pásmu si vyhradí právo na rybolov a na těžbu nerostného bohatství z mořského dna. Nyní se výlučné právo rybolovu Francie vztahuje na pobřežní vody až do vzdálenosti 12 mil.

• • •

New York. — Bezpečnostní rada Spojených národů rozhodla 13 hlasy proti nule prodloužení mandátu mírových vojsk na Cypru o dalších šest měsíců. Nepřijala však návrh cyperských Řeků, aby bylo odsouzeno vyhnání Řeků ze severního území ostrova, okupovaného Tureckem.

• • •

New Delhi. — Vláda Indíry Gandhiové rozhodla dekretem, že političtí vězni mohou být podrženi ve vězení bez soudního procesu a bez formální obžaloby další rok. Tím dala najevo, že nemá v úmyslu zrušit výjimečný stav, zavedený 26. června 1975.

• • •

Luanda. — Po skončení přelíčení před "lidovým soudem" případu 13 bělošských "žoldnéřů", včetně tří Američanů, zajatých za bojů v Angole prokomunistickým hnutím MPLA, státní žalobce žádal pro všechny trest smrti zastřelením. Prý to má sloužit za výstrahu pro západní mocnosti, aby se nevměšovaly do vnitřních záležitostí afrických zemí. Černošští demonstranti požadovali pro obviněné trest smrti. Vládní tisk však na začátku tohoto týdne svou umírněnost dával tušit, že možná někteří odsouzení nebudou popraveni. Rozsudky mají být vyneseny ještě v tomto týdnu.

• • •

Mexiko. — Význační a bohatí Mexikáni, jakož i prominentní cizinci — politikové, diplomaté, průmyslníci, obchodníci, bankéři atd. — musí žít ve stálém strachu, že budou uneseni, že za ně bude požadováno vysoké výkupné, a že nakonec mohou být zavražděni. Proto jezdí v pancéřových limuzínách, stále mají kolem sebe ozbrojené osobní strážce, užívají různých citlivých elektronických přístrojů pro učinění poplachu, a jejich obytné domky jsou obehnány zdí se střílnami nebo aspoň drátěným plotem, nabitým elektrickým proudem. Jejich osobní stráž je ozbrojena strojními pistolemi. Tito lidé jsou terorisováni malými skupinami "městských guerilů". Tyto extrémně levicové organizace, mezi nimiž zabírá přední místo komunistická "Liga 23. září", tvoří malé skupiny plně odhodlaných a dobře vytrénovaných teroristů. Tito guerilové jsou nejvíce činní ve velkoměstech Mexiku a Monterrey. Z obav před únosy a atentáty mexická federální policie určuje několik set policistů výlučně k osobní ochraně politiků, diplomatů a jiných prominentních osobností.

• • •

Stuttgart. — Západoněmecký vědec Dr. Bayreuther se domnívá, že v příští generaci se v důsledku vyrovnané stravy, zdravé životosprávy a lékařského i chirurgického ošetření ve vysoce vyspělých průmyslových zemích, zejména v západní Evropě, v USA a v Japonsku, stane běžným zjevem, že lidé budou dosahovat věku 90 let v plné tělesné i duševní svěžesti.

• • •

Buenos Aires. — Ředitel argentinské národní policie brig. gen. Cesareo Cardozo se stal obětí atentátu. Byl usmrcen načasovanou bombou, kterou vložila do jeho postele 18letá přítelkyně jeho vlastní dcery, marxistická fanatička Ann Maria Gonzales. Dosud se neví, která extrémně levicová organizace ji najala k tomuto činu. V sobotu 19. června byla mezi sedmi mrtvolami také nalezena zohavená mrtvola jednoho děvčete, které je možná Ann Maria Gonzales. Zodpovědnost za vraždu těchto sedmi lidí si přisoudila jinak neznámá pravicová organizace "Komanda generála Cardozo". — Od vojenského státního převratu 24. března 1976 přišlo v Argentině o život následkem politických násilností celkem 337 lidí: od začátku roku tam bylo z téhož důvodu zabito celkem 501 lidí.

• • •

Pasadena, Cal. — Vesmírná sonda Viking 1 se přiblížila k planetě Marsu, na které má přistát 4. července 1976 neboli v den 200. výročí americké nezávislosti. Jejím posláním bude analyzovat pomocí nejmodernějších elektronických přístrojů půdu na povrchu planety a zjistit, zda snad v ní nejsou stopy po dřívější či současné existenci života v některé formě. V pátek 18. června byly ze vzdálenosti 350,000 mil ofotografovány části povrchu Marsu, a snímky pak byly poslány radiofonicky k zemi. Tyto fotografie jsou velmi zdařilé a vědci je právě studují. V sobotu se pak plně podařily manévry převedení sondy na její oběžnou dráhu kolem Marsu, na které má setrvat 10 dnů, než přistane na povrchu této planety. Nyní Viking 1 obíhá kolem Marsu v elipse, vzdálené od povrchu 930 a 20,000 mil. Sonda proběhla celou cestu od země, dlouhou 440 miliónů mil, bez incidentu. Sonda Viking 2, která následuje ve vzdálenosti 10 miliónů mil vzadu za sondou Viking 1, se přiblíží k Marsu někdy v měsíci srpnu.

• • •

Drummadrochit, Skotsko. — Začátky pátrání po lochnesské obludě americkými a anglickými vědci se setkaly se značnými nesnázemi. Nebylo možno vyzdvihnout těžkou televizní kameru, ponořenou do bahnitých vod jezera, voda vnikala do fotoaparátů a do světlometů, užívaných ve hlubinách, a teprve na místě se zjistilo, že americké televizní zařízení není přizpůsobeno britskému elektrickému proudu. Jeden automatický fotoaparát pořídil v hlubině 15.000 snímků, avšak na žádném nebyla nalezena nejmenší stopa po nějakém větším zvířeti. Také pátrání po možných kostrách nestvůry na dně jezera pomocí zvukového odrazu se ukázala bezvýslednými.

• • •

Paříž. — Většina Francouzů asi nevěří ujišťování francouzských komunistů, že chtějí opravdovou demokracii a že si chtějí zajistit nezávislost uvnitř světového komunistického hnutí. Při průzkumu mínění na otázku, zda opuštění zásady diktatury proletariátu a hlášení se k demokratickým svobodám jsou u francouzských komunistů upřímné, 43 procent Francouzů odpovědělo "ne", 29 procent "ano" a 28 procent neprojevilo žádný názor.

• • •

New York. — Americká firma RCA právě sestrojuje atomické hodiny, které se za tři miliony let mohou zpozdit nebo zrychlit pouze o jednu vteřinu. Budou to nejpřesnější hodiny, sestrojené kdy na světě. Objednalo je US vojenské námořnictvo za $835,000. V příštím desítiletí mají být umístěny na umělé družici, která bude řídit oceánskou, vzdušnou a vesmírnou plavbu.

• • •

Hamburg. — Profesor Doerken prohlásil, že podle jeho studia "nemírnost" a "hříšný život" vedou nejčastěji k srdečnímu infarktu. V této souvislosti uvedl přílišné jedení, přílišné kouření, alkoholismus a užívání antikoncepčních pilulky.

• • •

Washington. — V poslední době se rozšířily senzační zprávy o tom, že vražda presidenta Kennedyho prý byla dílem nikoliv jedince, nýbrž celé kliky lidí, kteří pracovali pro komunisty. Jeho vražda byla údajně odvetou za to, že vláda Spojených států chtěla zavraždit kubánského diktátora Fidéla Castra. Oswald prý byl agentem sovětské tajné policie KGB. Nedávno přitažlivá německá brunetka Marie Lorenz tvrdila, že v roce 1960 byla najata organizacemi FBI a CIA, aby otrávila Castra; její pokus se však nepodařil, neboť jedovaté pilulky, které měla Castrovi vhodit do kávy, se jí rozplynuly v její pomádě na obličej, kam je předtím skryla. Americká vláda popřela pravdivost jejího tvrzení. Nyní nový předseda služby FBI Clarence Kelley prohlásil, že podle jeho osobního přesvědčení nálezy Warrenovy komise o zavraždění presidenta Kennedyho jsou správné a že neexistuje žádný náznak toho, že by tato vražda byla výsledkem konspirace.

• • •

Lima. — UNESCO pracuje s peruánskou vládou na kulturním, hospodářském a turistickém rozvoji území o rozloze 34,000 čtverečních mil v Peru, na kterém jsou uchovány četné památky z dob říše Inků. Doposud je toto území, obývané Indiány, hospodářsky a sociálně velmi zaostalé.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, houšky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

DOBA "BĚHEM ROKU"

13. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, svou milostí jsi nás přijal za vlastní — a chceš, abychom byli syny světla. — Dej, at' nás nezavalí temnota bludů, — nýbrž vždycky at' nás ozařuje jas tvé pravdy. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY MOUDROSTI.
(Mdr. 1:13—15: 2:23—24)

Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí. Všechno však stvořil, aby bylo; výtvory světa přinášejí prospěch, není v nich zhoubný jed; ani smrt nevládne na zemi. Spravedlnost nepodléhá smrti.

Vždyť Bůh stvořil člověka k nesmrtelnosti, udělal jej jako obraz vlastní přirozenosti, ale ďáblovou závistí přišla smrt na svět, okusí ji ti, kdo jsou v jeho moci.

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINŤANŮM. (2 Kor. 8:7, 9, 13—15)

Bratři! Jako vynikáte po každé stránce: ve víře a ve slově, v poznání, v horlivosti a v lásce, kterou jste od nás přijali, tak se vyznamenejte i v tomto díle lásky.

Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: on, bohatý, stal se pro nás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby.

Nesmí se totiž stát, že byste jiným v tísni ulehčili a sami do ní upadli. Spíše má nastat jakési vyrovnání: za nynějších okolností to, co vám přebývá, přispěje jim v jejich nedostatku, aby zase jejich přebytek doplnil to, co potřebujete vy. Tak se to vyrovná. V Písmě to stojí tak: 'Kdo mnoho 'naskíral', tomu nepřebývalo, a kdo málo, neměl nedostatek.'

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA.
(Mk 5: 21—43)

Když se Ježíš přeplavil v lodi opět na druhou stranu, shromáždil se k němu velký zástup, když ještě byl na břehu moře. Tu přišel jeden představený synagógy, jménem Jairos, a sotva Ježíše spatřil, padl mu k nohám a úpěnlivě ho prosil: Má dcera umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila!" Ježíš odešel s ním. Velký zástup šel za ním a tlačil se na něj.

A byla tam žena, která měla dvanáct let krvácení. Podstoupila mnohé léčení u mnoha lékařů a vynaložila všecko, co měla, ale nic jí nepomohlo, naopak, šlo to s ní stále k horšímu. Když se doslechla o Ježíšovi, přišla zezadu v zástupu a dotkla se jeho šatu. Říkala si totiž: "Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu vysvobozena!" A ráz ten přestalo krvácení a ucítila v těle, že je vyléčena ze svého trápení.

Ježíš hned poznal, že z něho vyšla síla, otočil se v zástupu a řekl: "Kdo se dotkl mého šatu?"

Jeho učedníci mu řekli: "Vidíš, jak se na tebe zástup tlačí, a ptáš se: 'Kdo se mne to dotkl'?" I rozhlížel se, aby našel tu, která to učinila. Ta žena věděla, co se s ní stalo, a tak s bázní a chvěním přišla, padla mu k nohám a pověděla mu celou pravdu.

A on jí řekl: "Dcero, tvá víra tě zachránila. Odejdi v pokoji, uzdravena ze svého trápení!"

Když ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagógy a řekli: "Tvá dcera zemřela; proč ještě obtěžuješ Mistra?"

Ale Ježíš nedbal na ta slova a řekl představenému synagógy: "Neboj se, jen věř!" A nedovolil nikomu, aby šel s ním, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana.

Když přišli do domu představeného synagógy, spatřil velký rozruch, pláč a kvílení. Vešel dovnitř a řekl jim: "Proč ten rozruch a pláč? Dítě neumřelo, ale spí." I posmívali se mu.

On však všecky vyhnal, vzal s sebou otce dítěte, matku a ty, kdo byli s ním, a vstoupil tam, kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: "Talitha kum", což znamená: "Děvče, pravím ti, vstaň!" Tu děvče hned vstalo a chodilo; bylo jí dvanáct let. A zmocnil se jich úžas a zděšení. Přísně jim nařídil, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl, aby jí dali něco k jídlu.

\+ + +

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Tažte se a já vám odpovím.

Sručnými, ale výtsižnými slovy maluje Isaiáš budoucího Vykupitele tak, že plným právem ho jmenujeme Evangelistou Starého Zákona. Starozákonním lidem dává Isaiáš odpověď takřka na všecky otázky o příštím Vykupiteli. Na otázku: Kdo to bude? anděl? veliký prorok z lidí? — odpovídá jasně: "Bůh sám přijde a spasí vás." Jaké budou důkazy jeho božství? Prorok oznamuje: "Tehdy se otevrou oči slepých, i uši hluchých odemknou se. Tehdy poskočí chromý jak jelen, a rozvázán bude jazyk němých." Nezůstává dlužen odpověď na nejdůležitější otázku: Jakým způsobem bude lidstvo spaseno? Slavně a velebně odpovídá kníže proroků: "Kdo tomu uvěří, co bude od nás slyšet?" Těmito slovy chce říci: "Vy, moji krajané, si představujete, že Vykupitel přijde mezi vás v nesmírné slávě, bohatství a moci. A zatím "mužem bolesti bude, zkušeným v utrpení." "V pravdě bolesti naše tento vzal na sebe, ano, co my jsme trpět měli, On snášel . . . a jeho jízvami jsme uzdraveni." Kdo přinutí Vykupitele, aby se takto obětoval? — "Obětoval se, protože sám chtěl, a neotevřel úst svých." Umře také a bude pohřben? — "Z tísně, když odsouzen byl, smrt ho vyrvala." Touto stručnou odpovědí naznačuje Isaiáš, že Vykupitel neumře smrtí obyčejnou, nýbrž, že bude k smrti odsouzen. Odsouzení bude tak hanebné a potupné, že smrt Mu bude žádoucím vysvobozením z bolestné tísně. "Budou — pak — chtít Ho pohřbít s bezbožníky, avšak u bohatce pochován bude." Jaký užitek bude míti všecko toto ponížení, utrpení a smrt? — Spravedlivý sluha můj ospravedlní mnohé, neboť On jejich hříchy na sebe vezme," tak sděluje Hospodin světu ústy Isaiášovými.

Micheáš.

Současníkem Isaiášovým byl prorok Micheáš. Oproti měšťanu Isaiášovi byl Micheáš prostým venkovanem. Malá knížka jeho proctví vyznamenává se známým proctvím o rodišti Vykupitelově — městě Betlémě v z emi Judské.

TREST A POKÁNÍ KRÁLE MANASSA.

Hříchy krále Manassa — Odveden do zajetí — Když činil pokání, byl vysvobozen — Opevňoval města a znovuzřídil bohoslužbu.

Když usnul Ezechiáš s otci svými, pochovali ho nad hroby synů Davidových. Učinili mu slavný pohřeb veškeří Judovci i všichni obyvatelé Jerusalema. A stal se králem Manasse, syn jeho, místo něho.

Dvanácte let bylo Manassovi, když počal kralovati, a padesát pět let kraloval v Jerusalemě.

Činil, co bylo zlé před Hospodinem dle ohavnosti národů, které vyhladil Hospodin před syny Israelovými. Opravil zase výšiny, které byl pobořil Ezechiáš, otec jeho, vystavěl oltáře Baalům, nadělal hájů, klaněl se všemu vojsku nebeskému (hvězdám) a ctil je.

Vystavěl dokonce oltáře v domě Hospodinově, o kterém byl řekl Hospodin: "V Jerusalemě bude jméno mé na věky." Vystavěl je všemu vojsku nebeskému, v obou nádvořích domu Hospodinova.

Dal provésti syny své ohněm v údolí Bennenom, zabýval se snářstvím, obíral se hadačstvím, oddával se čaro-

Pokračování na str. 5.)

Proč nemáme všichni stejné názory?

Teplo můžeme proměnit v pohyb a v elektřinu, elektřinu v teplo, světlo a pohyb, z atomů můžeme čerpat energii, ale nikdy neproměníme fysikální a chemickou energii v myšlení. Hmotu neproměníme v ducha. Náš duch — vědomí, myšlení, cítění, vůle — je vázán na hmotu našeho těla — aspoň pokud žijeme. Tato hmota se dá vážit a měřit, ale ducha vážit a měřit nemůžeme, i když se mluví o "hlubokých" myšlenkách či "vznešených citech". V žádné lékárně nám neprodají čtvrt kila hudebního nadání či deset deka čistého svědomí. DUCH NENÍ TOTÉŽ CO HMOTA!

Spojení nehmotného ducha s hmotným tělem je tajemství. Přijmeme-li však tuto skutečnost, můžeme uspokojivě vysvětlit, jak vlastně poznáváme.

Kdyby mezi tělem, t.j. hmotou, a duchem nebyl podstatný rozdíl, musel by krásný člověk mít dobrý charakter, vznešené city, musel by být inteligentní. Ale nezáří často dobrotou a moudrostí nevzhledný stařec? Neznáme ošklivé genie? Nebo nemocné světce?

Proč se však rozcházíme v názorech? Proč se mýlíme? Naše poznání není totiž jen pasivním odrazem okolního světa v našem vědomí. Není ani pudem, jaký mají zvířata. Člověk dokáže svým duchem pud zkrotit, ovládnout — pud sebezáchovy, pud pohlavní. Zvíře to nedokáže.

* * *

POZNÁNÍ NENÍ AUTOMATICKÝ PROCES — POZNÁNÍ JE ČIN!

Svět působí na naše vědomí prostřednictvím smyslů. Tak se tvoří PŘEDSTAVY. Odmyslíme-li si od subjektivních představ všechno nahodilé (tak zv. případky), vznikne POJEM. Můj otec je představa, otec vůbec, t.j. ten, kdo někoho zplodil, je pojem. Pojmy tvoříme sami, nejsou pouhým marxleninským "odleskem" či "odlitkem" hmoty. Jinak by každý pod jedním pojmem chápal totéž. Ale jak rozdílně je např. chápání lásky? Od zvířecího aktu, přes sex, eros, k duchovní lásce k Bohu!

Jak často se mýlíme! Vždyť i učenci se rozcházejí v hodnocení stejného jevu, který vnímá každý z nich stejně — ale hodnotí různě.

Tvrdit, že duch je jen "odraz" hmoty je lehké, ale těžké je podle toho žít, myslet a jednat a nemožné je to dokázat prostě proto, že to není pravda.

V lidském světě existuje pokrok — technický a daleko za ním — bohužel — pokulhávající pokrok kulturní, zejména kultury charakterního jednání. Ve světě zvířat pokrok ducha neexistuje. Zvíře snad po miliónech let změnilo velikost — ne však pud. Zvíře nemá ducha — duši.

Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 4.)

dějství, a měl s sebou kouzelníky a zaklinače. Páchal mnoho, co je zlé před Hospodinem, aby ho popudil.

Postavil dále vyřezávanou sochu v domě Božím, o kterém byl Bůh mluvil k Davidovi a Šalomounovi, synu jeho: "V domě tomto v Jerusalemě, který jsem vyvolil ze všech kmenu israelských, umístím jméno své na věky, a nedopustím, aby se pohnula noha Israelova ze země, kterou jsem dal otcům jejich, budou-li jen pečlivě činiti, co jsem jim přikázal: veškeren zákon, ustanovení a právo dané Mojžíšem."

Tak Manasse svedl Judu i obyvatelstvo Jerusalema, by činili horší věci nežli všichni národové, které byl vyplenil Hospodin před syny Israelovými.

Když mluvil Hospodin k němu a k lidu jeho, nechtěli toho dbáti. Proto přivedl na ně vůdce vojska krále assyrského. I jali Manassa, svázali jej řetězi a pouty a odvedli ho do Babylona.

Když byl tak v tísni, modlil se k Hospodinu, Bohu svému, a činil pokání veliké před Bohem otců svých. Modlil se k němu a prosil snažně:

"Pane všemohoucí, Bože otců našich, Abrahama, Isáka a Jakoba, jakož i potomstva jejich spravedlivého! Tvůrce nebe, země i vší krásy jejich, který jsi spoutal moře slovem rozkazu svého, který jsi zavřel tůň a zapečetil ji hrozným svým a velebným jménem! Ty Pane,, kterého všecko se hrozí a před jeho mocí se třese, ježto nelze snésti velebnost tvé slávy, a nelze přetrpět hněv, kterým hříšníkům hroziš! Také však nesmírné je milosrdenství slibů tvých, nebo ty, ó Pane, jsi nejvýš dobrotivý, shovívavý a velmi milosrdný, který lítost máš nad bídami lidskými!

Tys, Pane, podle množství dobroty své slíbil kajícnost a odpuštění hřešícím tobě, a dle množství svých slitování ustanovils pokání na spásu hříšných. Ty, tedy, Pane, Bože spravedlivých, uložils pokání ne spravedlivým, Abrahamovi, Isákovi a Jakobovi, těm, kteří nehřešili proti tobě, ale uložils káti se mně, který hříšník jsem. Neboť hřešil jsem více nežli mořského písku, mnoho je mých nepravostí, Pane, mnoho je mých hříchů, že nejsem hoden oči zdvihnout a patřit na výost nebe pro množství mých nepravostí. Sklíčen jsem množstvím železných okovů, že mi nelze pozdvihnouti hlavy své, a nemám oddechu, ježto jsem popudil hněv tvůj čině, co je zlé před tebou. Nečinil jsem vůle tvé, přikázání tvých jsem nedbal, stavěl jsem ohavy a dal jsem mnoho pohoršení.

Nyni tedy klekám na kolena srdce svého prose za milost, která od tebe přicházívá. Zhřešil, Pane, zhřešil jsem, a své nepravosti uznávám. Proto prosím tě a žádám: Odpusť mi, Pane, opusť, nenič mne spolu s nepravostmi mými, na věky hněvaje se neschovávej neštěstí na mne, aniž mne zatracuj do hlubin země! Nebo ty jsi Bůh, pravím, Bůh kajících, ukážeš také na mně všecku dobrotivost svou, ježto mne, ač nehodného, vysvobodíš dle velikého milosrdenství svého. Nebo tebe chválí všecky moci nebes, nebo tvá je sláva na věky věkův. Amen."

I vyslyšel Bůh modlitbu jeho, a uvedl jej zase do Jerusalema, do království jeho. I poznal Manasse Hospodina ten že je Bůh pravý.

Potom vystavěl zeď vně před městem Davidovým na západ od Gihonu v údolí, od vchodu do brány Rybné vůkol až k Ofelu, a vyhnal ji velmi vysoko. Ustanovil dále velitele vojska ve všech hrazených městech judských.

A vymetal bohy cizí, i modlu z domu Hospodinova a v Jerusalemě. Všecko vyházel za město. Opraviv pak oltář Hospodinův přinášel na něm oběti, také pokojné a děkovné, a přikázal Judovi, by sloužil Hospodinu, Bohu svému.

Když usnul Manasse s otci svými, pochovali jej v domě jeho. 2 Par. 33.

Hřích, trest, pokání.

Syn Ezechiášův, král Manasse, je příkladem velikého hříšníka, kterého vzpamatují a na pravou sctu uvedou tresty Boží, takže činí pokání a napravuje pohoršení, které dal svým poddaným.

Svatý Vavřinec Justiniani píše: "Jako vosk, je-li dán na oheň, měkne, starou podobu pozbývá a novou podobu na sebe béře, rovněž tak lidské srdce obměkčuje se ohněm utrpení, člověk se předešlých nepravostí zhošťuje a proměňuje se v člověka nového." Těmito slovy jest vystižen život hříšného krále Manassa. Četli jsme: "Když byl Manasse v tísni, modlil se k Hospodinu, Bohu svému, a činil pokání veliké před Bohem otců svých." Znova poznáváme, že tresty Boží mají léčivý úkol. Hořký lék trestů uzdravuje nemocnou duši. Ovšem je třeba, aby hříšník tento lék z milosrdných rukou Božích uznale přijal. Král Manasse tak učinil. Uvědomil si svoje veliké a mnohé hříchy. Neomlouval a nezakrýval je ničím: "Hřešil jsem více nežli je mořského písku, mnoho je mých nepravostí, Pane, že nejsem hoden oči zdvihnout a patřit na výsost nebe."

Obrácení hříšníka začíná modlitbou a končí zadostučiněním.

Pokornou a litostivou modlitbou vyprosil si Manasse sly k opravdovému pokání, ku kajícným skutkům a k polepšení života. Poněvadž pak jako nejvyšší představený ve státě judském dal svým poddaným mnoho pohoršení, svedl je k odpadu od zjeveného náboženství a naučil je klaněti se modlám, přičiňoval se po svém návratu ze zajetí, aby co nejvydatněji napravil dané pohoršení. "A vymetal bohy cizí, i modlu z domu Hospodinova. Též oltáře, které byl dal udělati na hoře domu Hospodinova . . ., všecko vyházel za město. Opraviv pak oltář Hospodinův přinášel na něm oběti, a přikázal Judovi, aby sloužil Hospodinu." Pro toto veliké a opravdové pokání Bůh mu odpustil a odňal i své tresty od něho.

Odměna kajícníkových námah.

Svatý Bernard mluvě o kajícnosti poznamenává: "Kdo se v pravdě kaje, namáhavé kajícnosti se nehrozí, neboť přijímá mlčky a trpělivě cokoliv se mu v zadostiučinění za hříchy, které nenávidí, ukládá." Velkou námahu a obtíž pocit'uje obyčejně hříšník na počátku svého obrácení. Milost Boží útočí, hřích se urputně brání. Tento prudký boj působí duši bolest. Ale jak sladká jest tato bolest, když se hříšník podá milosti Boží a nechá padnouti hřích. Pak přichází ovšem další námahy a boje. Má se udržet to, co bylo získáno. Za hříchy nutno dát dostiučinění: nahradit škodu bližnímu učiněnou, odvolat pomluvy vůči bližnímu, pohoršení dané špatným příkladem napravit příkladem dobrým, opustit příležitosti ku hříchům a vyhledávat příležitosti k dobrým a záslužným skutkům. Šťastný hříšník, který rád a trpělivě všecky tyto a ostatní obtíže opravdové kajícnosti na sebe vezme a statečné nastoupí cestu nového života. Odměnou bude mu Bůh sám, nevýslovná sladkost odpuštění a lásky Boží.

OBLEŽENÍ MĚSTA BETULIE.

Holofernes, vůdce vojska assyrského s velikým vojskem vydává se na výpravu — Národové se mu vzdávají — Holofernes na pomezí Palestiny — Judovci se bojí, le neoddávají se — Obsadili průsmyky — Půst a modlitba — Zlost Holofernova na Achiora — Achiora přijímají obležení Betulané — Holofernes zbavil obležené vody — Zoufalství obležených — Poslední naděje.

Toho času Holofernes, vůdce vojska assyrského, na rozkaz krále assyrského svolal vévody a velitele moci assyrské a sčetl muže k boji, jak mu přikázal král, sto dvacet tisíc pěších vojínů a jízdních střelců dvanácte tisíc. Prve nežli se vydal na výpravu, kázal přivésti nesčíslné množství velbloudů s hojnými zásobami pro vojsko, jakož i stáda hovězího dobytka i ovec, jichžto nebylo počtu. Obilí z veškeré Syrie rozkázal připraviti na svou výpravu. Také zlata i stříbra z domu královského vzal velmi mnoho. I vytáhl on i všecko vojsko, s jezdci a střelci. Ti přikryli povrch země jako kobylky.

Pokračování

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
ČIHAK WORLD TRAVEL, INC.
Naše cestovní kancelář vypraví z Chicaga a okolí 4 autobusy "Greyhound" na 41. Mezinárodní eucharistický kongres do Philadelphie 1.-8. srpna 1976, se zájezdem do Washingtonu, D.C. na zpáteční cestě. Jízdné, dvojí přenocování cestou a nocleh ve Filadelfii: pokoj pro 2: $170; pro 3: $157; pro 4: $148. — Přihlaste se bezodkladně přímo v naší cestovní kanceláři.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

Proč neuháme všichni

(Pokračování ze str. 4.)

Protože duch a hmota jsou tak rozdílné, nemůže se stát duch hmotou a naopak. To je základ křest'anské filosofie. Pro marxistu je duch zjemnělou hmotou. Marxismus nepopírá existenci ducha, popírá však jeho samostatnost. Marx zde vyšel z Hegela, ale jeho učení převrátil. Hegel předpokládal, že od věčnosti existuje jakýsi "Duch", který se vyvíjí a poznává ve svém vývoji, v kterém pak vytváří sám ze sebe svůj protiklad — hmotu, přírodu. Hmota je pro Hegela pouhým snížením ducha. U Marxe je tomu naopak — duch je "odrazem" — antitézí, protikladem hmoty a je na hmotě závislý.

Hegelovo učení je těžce srozumitelné. Hegelovi šlo o to, aby popřel osobního Boha Stvořitele, proto si vymyslil závratné dobrodružství Ducha, jenž se z "téze" stává "antitézí" a pak "syntézí". Marx a Hegel hlásají, že duch a hmota jsou sourodé, stejné. Hegelova filosofie začíná startem Ducha, Marxova startem hmoty. Dialektika je stejná.

Marx je materialistický monista, Hegel je monista idealistický. Křest'anství se staví proti oběma. Křest'anská filosofie je "dualistická".

I když duch a hmota nejsou stejné, shodnou se lidé na řadě všeobecných a neměnných pojmů. Na kterých? Na pravidlech logického myšlení, např. nic nemůže zároveň být a nebýt, na všeobecně uznávaných ctnostech a mravních vadách atd. Odkud se tyto pojmy vzaly? Je-li duch rozdílný od hmoty, musíme uznat, že duch každého jedince vznikl zvláštním tvůrčím aktem, samostatným stvořením ducha, který je nástrojem k poznání pravdy o světě. Proto vlil Stvořitel duchu určité poznávací kategorie pro hodnocení smyslových představ o světě. Mýlíme se — ale mýlit se nechceme. Člověkem zmítá touha po pozuání a tento neklid je příčinou a základem lidského pokroku. Vzdor rozdílnosti a neopakovatelnosti každé lidské bytosti člověk uznává řadu absolutních pravd. — Není-li duch z hmoty, nepodléhá změnám, tedy ani zániku. Nemůže-li se duch rozpadnout, nemůže přestat existovat. JE TEDY NESMRTELNÝ.

S. Ghelfand

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

Dr. F. Svejkorský:

STAROČESKÁ EUCHARISTICKÁ BÁSEŇ

V těchto měsících a dnech, kdy se zvláštní pozornost amerických katolíků obrací k mezinárodnímu Eucharistickému kongresu ve Philadelphii, chceme do příprav a úvah vhodit příspěvek, který má připomenout, jak dávno a jak působivě se projevovala manifestace víry, slavila jednota křesťanství a vyjadřoval kult sv. Eucharistie i slovem básnickým — a k tomu slovem našich předků, starým českým jazykem.

❊

K nejčastějším tématům náboženského umění, které odedávna podněcovalo i básnickou tvorbu křesťanských autorů, patřila vedle básní a písní vyjadřujících vztah člověka k Bohu a světům, myšlenka jednoty Stvořitele a stvořeného světa, myšlenka jednoty jeho vyznavačů v církvi. Tím nejvýmluvnějším symbolem takové jednoty byl symbol těla, božího těla, které sjednocuje stvoření člověka a vytvoření mystického těla — pozemské církve. Ale symbol Těla božího nalezl ještě další výraz: věčné zpřítomňování a zhmotňování v Eucharistii, ve svátosti oltářní, v každodenním proměňování chleba a vína v tělo a krev Kristovu. Mysterium proměny a představa mystického těla Kristova — církve, setkávání duchovního a hmotného, božského a lidského — to všechno se stalo silou rozněcující představivost křesťanů a rozechvívající často i strunu uměleckou, básnickou. Naplnění pozemského poslání Kristova ustavením církve a mystika Večeře Páně prostupovaly se nejednou velmi intensivně, jak ukáže i naše báseň. Ve středověku se zrodil z těchto podnětů i jeden z nejzávažnějších výrazů, který se ustavil vedle kultu Kristova člověčenství, — byl to kult Božího Těla. Od roku 1264 byl ustanoven zvláštní svátek Božího Těla, který se stal svým zvláštním obřadem a především slavnostním procesím, výrazem tohoto velkého kultu a šířil jeho místo i význam v životě křesťanů.

Z této atmosféry se zrodila někdy během 14. století v českém prostředí — možná v době Karla IV. — osobitá staročeská skladba neznámého autora, který dokázal vytěžit opravdu básnicky účinně pro vznik poetického dílka. Dovedl spojit to bohatství představ a jejich symbolů, dovedl postihnout právě tu jednotu biblické minulosti a své přítomnosti. Dovedl vyjádřit víru ve věčnost pravd i jejich neustálé oživování v každodenním životě církve i každého jednotlivého křesťana. Dovedl spojit představu o Kristu v životě, ve svátosti i v církvi, neboť právě poesie mu dávala tu možnost; řečeno přesněji — poesie náboženských symbolů.

Porozumět jeho řeči hned napoprvé není asi pro všechny stejně lehké, jak zakrátko ukáže text sám, neboť jej celý ocitujeme. Ostatně nebylo to do všech důsledků lehké ani pro středověkého člověka, kterému byla jinak symbolika náboženské řeči blízká. Setkával se s ní totiž častěji a v různých formách projevů, vedle slov hlavně v obrazech a architektuře. Bohatství významů i množství narážek na biblická místa svědčí v naší básni o tom, že si nečinila nárok na úplnou srozumitelnost detailů u všech, ke kterým se dostala. Ale vedle detailů tu byl celek díla. Ten rozehrával obrazotvornost i cit středověkých lidí, opíral se o znalost určitých symbolů a jejich ustálených významů z náboženského života — a právě to pomáhalo každému pronikat řečí poesie k skrytým významům textu, který teď otiskujeme a dále vysvětlíme:

MISTR LEPIČ[1]

Slýchal-li, kto práv při vieře,[2]
také divy ot hrnčieře,[3]
jakož tento
múdrý, jenžto
nazývá se Lepič? — Věz to:

Slepil velmi malú látku,[4]
dal z nie dosti všemu sňatku,[5]
anjelskému
i rajskému,
vedlě toho i zemskému.

Viz, kterým ji darem daří![6]
Šestera věc v jedné tváři:[7]
víno s medem,
mléko s stredem[8]
a smetana s bielým chlebem.

Dal ji jedné dievce vlásti[9]
řka: "Kmiž každého zvlásti,[10]
tak starého
i mladého,
velikého i malého.

Jenž sem zval,[11] tiť nechtie
přijíti.
Vynda,[12] kaž všem vóbec
vniti,[13]
nemocnému,
bolhavému,
slepému i pocestnému.

Nemocné, trudné na stranu
sázej,[14] krmieci smetanú,
biedné medem,
slepé stredem,
daj pocestným víno
s chlebem."[15]

Vysvětlivky:

1. Lepič: hrnčíř, tj. Bůh — **2. kto práv při vieře:** kdo věří — **3. ot hrnčiře:** o hrnčířovi — **4. velmi malú látku:** znamená "tělo Kristovo" v různých významech, tj. lidské tělo, eucharistii i "mystické tělo", tj. církev — **5. sňatku:** sboru, tvorstvu — **6. daří:** obdarovává, naplňuje účinkem — **7. v jedné tváři:** v jedné podobě — **8. s stredem:** se strdím, medem — **9. Dal ji jedné dievce vlásti:** svěřil ji jedné dívce, tj. Panně Marii, matce Kristově, — ale též (mysticky) Církvi svaté — **10. zvlasti:** zvláště — **11. Jenž sem zval:** Ti, které jsem zval (srovnejme podobenství o hostech na královské svatbě podle evangelia sv. Matouše, kap. 22) — **12. Vynda:** Vyjda — **13. vniti:** vejíti — **14. sázej:** posazuj — **15. daj... víno s chlebem:** přijímání.

Už titul básně ukazuje, jak blízko si stojí v symbolice svět zkušenosti člověka a svět náboženských, "nevyslovitelných" představ. Člověk je veden k tomu, aby četl za tím, co vidí a co prožívá v každodenním životě — aby se učil "číst v knize přírody", jak se tehdy říkalo, neboť příroda, stvořený svět mu má být druhou biblí. A tak "mistr Lepič" je už první symbol, který tu potkáváme, nadto symbol základní, neboť vtiskuje význam celé skladbě: je symbolem Boha-Tvůrce, který stvořil křehkou nádobu — lidské tělo, ale nadal toto tělo zvláštní mocí: učinil je i tělem svého Syna. A jeho prostřednictvím se zrodilo i další tělo (další "malá látka") — eucharistie. Zároveň však dal Kristus zrod i jinému tělu — Církvi.

Vezmeme-li v úvahu tento celý trs náboženských pojmů a představ, jsme teprve uvedeni úplně do významové atmosféry celé naší básně. Její plný smysl je proto třeba hledat současně na několika rovinách: všechno, co objímá básník svými symboly se týká jak Krista-člověka, tak eucharistie -Svátosti oltářní jako jiné podoby těla Kristova, tak i třetí podoby jeho těla — Církve. Bůh vzal na sebe podobu hmotného těla, sestoupil k lidem — a je přítomen stále: v eucharistii a v Církvi. To je, co má básník na mysli, mluví-li o díle "hrnčíře", které je darem "všemu sňatku" všem.

Tím je dán klíč k dalším strofám: Není nesnadné pochopit, že ve třetí strofě, kde se připomíná obsah nádoby — "šestera věc", tedy posilující jídla a nápoje, je řeč o milostech, které člověk získává prostřednictvím sv. eucharistie — i prostřednictvím církve jako její člen.

Dívka ve čtvrté strofě je, ovšem, Matka Kristova, Panna Maria. Jí byla svěřena ona "nádoba" a spolu s tím i dary, které vyplynou pro všechny při setkání s Kristem — s eucharistií. Ale symbolu dívky je třeba rozumět ještě v druhé rovině, jak jsme řekli. Vedle významů vztahujících se k biblickým událostem je nutné myslet i na významy platné pro všechny doby: Pak "dívka" znamená zároveň Církev, která uchovává "nádobu" a její "dary" a která je nabízí všem. Všichni jsou pozváni k hostině —

— a tím se dostáváme k posledním dvěma strofám, které hostinu popisují. Kdo by neznal motivy "hostin" z náboženských podobenství a výkladů! Stačí vzpomenout jen na tuto hostinu královskou (podle evangelia sv. Matouše, — nebo na hostinu v Galilei, kdy Kristus proměňoval vodu ve víno). Biblické hostiny se staly symbolem pro přistupování ke "stolu Páně", kde se dává všem "pocestným víno s chlebem", jak říká v posledním svém verši náš středověký básník.

Tak bohatě a zároveň hutně dovedl tento autor vypovědět to, co prožíval a uctíval středověký člověk. S rozvinutím významu několika symbolů obsáhl celou myšlenku jednoty, jednoty mezi člověkem a Bohem i jednoty mezi všemi lidmi. Je to jednota uskutečňovaná prostřednictvím dvou základních zdrojů: Eucharistie a Církve. V jeho obrazné řeči splynuly v jedinou nádobu, v jediné "Tělo", v jediný zdroj, z něhož se čerpá posílení a smysl života. Theologie a poesie se tu prostoupily, aby se pokusily dostoupit na jednu z velkých hor křesťanských mysterií — hor, k nimž znovu a znovu stále míří spolu s ostatními i básníci...

Ceněk Torn:

BÁSNÍKU NAŠICH POLÍ...

Pavel Javor, selský básník a vyznavač ruralismu, stojící jednou nohou doma a jednou v exilu, prochází svou životní šedesátkou. Jeho kolébkou i životním startem byl podblanický kraj. V Benešově absolvoval školy až do své vyspělosti a po maturitě pokračoval v Praze na Karlově universitě, kde po válečné přestávce dosáhl doktorátu práv. Válka ho jako všechny naše studující zadržela v rozletu, ale přesto zůstal odvážně činným mezi mládeží a stal se české veřejnosti známým svojí kulturní a už i spisovatelskou činností. Vydal dosud čtyři sbírky veršů.

Jeho prvotiny nebyly pokusem, ani nebyly ověňčeny podobenstvím, ani netrpěly nesmělostí; byly odvážným a vítězně sebevědomým projevem sedláckého myšlení, národního uvědomění a hluboké lásky k národu, vlasti a půdě. Zdá se, že Pavel zůstal svůj a je jiný než jiní. Náleží selství. Modernímu selství myšlením, a odešlému selství láskou. Stanul tam, kde děd a otec stáli.

Ruralismus u něho vyrůstal z poznání křesťanských duchovních hodnot našeho venkovského lidu, z hluboké lásky ke své věřící matce a z obdivu sedláckého bohatýrství svého otce. Všechny tyto krásy, jako ctnosti či vlastnosti, opěvoval nejedenkrát ve svých písních.

Pavlova domácí sklizeň v poesii, rozuměj — sbírky básní, které doma vydal — je důstojným startem pozdějších exilových žní. Je v nich cítit duch "Švehlovy kleje", jako vůně domova, zahrad i země. Javorovy **"Zpěvy z domova, Zlatokop, Vítr v krovech, Polnice, Modré studánky"** jsou přece jenom vonící mateřídoškou na české mezi, která nikde tak nevoní jako tam u nás doma. V jeho poesii, ve zpěvech i bolestech myslí na domov a vzpomíná: "V tomto čase doma ocún kvet. Stesk je nemoc, která srdce zmáhá. Aspoň jednou, jednou naposled k svému srdci dej přivonět, čekanko má, moje země drahá v čase, v kterém doma ocún kvet." A nebo: "Na tvoje ruce, maminko, myslívám (voněly chlebovým kváskem, schnoucím v díži), na srdce myslím, jež celý svět miluje, nikomu neublíží"...

Tak jako nacisté ve válce, tak komunisté po válce pronásledovali Pavla Javora (vlastním jménem Dr. Jiří Škvor), neboť byl aktivním obráncem selského lidu a sloužil československé demokratické politice ve vydavatelství Melantricha jako redaktor zemědělského listu **"Svobodný Venkov"**.

Dr. Škvor opustil Československo, aby nastoupil jako voják prvého sledu k obraně čsl. státu a jeho demokracie. Emigroval do Kanady, kde se staral o svůj chleba nejdříve jako "cowboy" a dělník. Teprve později našel práci v mezinárodním oddělení rádia CBC a v nových podmínkách studiem na filosofické fakultě L'Université de Montreal dosáhl dalšího doktorátu filosofie. Nakonec byl jmenován profesorem slovanských literatur na Montrealské universitě.

Zaměstnání v rádiu CBC, profesorství na universitě, redaktorství "Proměn", časopisu SVU, neuzavřelo našemu Pavlovi cestu k pokračování v exilové poesii, v níž zaujal mezi básníky v exilu jedno z prvých míst. V exilu vyšla celá kytice sbírek veršů, v různých nakladatelstvích a naše československá veřejnost ve velké míře se s nimi seznámila při různých příležitostech na oslavách, akademiích a při dýchánčcích, kde byly recitovány.

"Daleký hlas, Pozdrav domů, Chudá sklizeň (do jiných jazyků přeložená), Nad plamenem píseň, Hořké verše, Nedosněno-nedomilováno, Země křižovaná a chléb podaný hostu" — jsou sbírky veršů Pavla Javora literární kritikou příznivě přijaté.

Vedle básní napsal Pavel Javor bohatý námět k svému románu jako dílo formy mimořádné **"Kus života těžkého"**.

Pavlovo heslo politického přesvědčení bylo a zůstalo i v exilu nezměněné: brázdy našich polí, jako vůně chleba a láskyplný mateřin klín jsou zášti tou sociálního klidu, míru, pokoje a splnění podmínek spravedlivě spokojeného národního života.

Pavle, nepiš nekrolog, ale přání za všechny sedlácké chlapy, aby Tě Bůh obdařil zdravím a poskytl Ti ve své štědrosti ještě dlouhá léta k práci na cestě k dalšímu životnímu milníku.

◆◆◆

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

Ferdinand Peroutka:

O POLITICE — TAKÉ O ROMÁNECH

Jak je s literaturou v davové společnosti? Spisovatelům a umělcům dávali zakázky monarchové, papežové a kardinálové, knížata a lordi, potom měšťanstvo. Jaké zakázky dává davová společnost? Co jí je libo? Nyní ona činí spisovatele bohatými nebo chudými.

Styk davové společnosti je jednoduchý: žádný styl. Společenský styl znamená, že lidé ve jménu toho anebo onoho, pro ten nebo onen cíl si odříkají dělat některé věci, které by mohli dělat. To však je nepohodlné. V davové společnosti je nevítáno všechno, co zdržuje okamžité ukojení. Napadá nás, že bychom to mohli nazvat impresionismem žádosti. Omezovat se, dirigovat se vyžaduje úsilí, vůle musí být mobilisována. Davová společnost může být všeljak definována, také jako vítězství pohodlnosti. Kde nepohodlnost se ještě udržuje, je pronásledována. Zkoušky na universitách jsou studentům nepohodlné, studenti se tedy vyslovují proti zkouškám. Určitá povolání měla své přísné morální zásady, davová společnost je obměkčuje. Západní literatura je šťastná, poněvadž je svobodná. Avšak, snažit se v literatuře o styl, o formu, je také nepohodlné. Davová společnost dovoluje spisovatelům minimum námahy.

Určitá byrokratická liberální skupina prý pomýšlí zrušit dosavadní právo zaměstnavatelů ptát se, zda ten, kdo se u nich uchází o práci, nemá trestní rejstřík. Skupina to pokládá za neoprávněné vnikání do žadatelova soukromí. Vyjímečná to v této době — péče o soukromí. Zvědavost je charakteristická vlastnost davové společnosti, a dostává se jí krásných jmen. "Vášeň poznání"... "Upřímnost našich časů"... "Právo vědět"... "Otvírání očí". V podstatě tato zvědavost vždy existovala — pod horšími jmény. Dav vždy chtěl slyšet poslední chrapot umírajícího a vidět pot na jeho čele. Vždy, na pavlači nebo v krčmě probíral sexuální detaily ze života bližních. Nyní davová společnost má všechny možnosti honorovat toho, kdo ji v tom obslouží, novináře, spisovatele, fotografa. Žena bývalého presidenta se koupala u řeckého ostrova, a několik fotografů se rozhodlo otevřít lidem nad tím oči. Plavali pod vodou do její blízkosti a nejsilnějšími čočkami ji zachytili v její nahotě. Jaké to vítězství práva vědět, jak obzory lidu byly rozšířeny!

Avšak naše thema není toto, nýbrž situace literatury v davové společnosti. Je to nedobrovolná nebo i dobrovolná situace. Boj mezi novými a starými hodnotami je rozpoután. Co ve slovesném umění jsou nové a co staré hodnoty? Davová společnost je ovšem nejvzdálenější vlastnostem, jež vyznamenávají literárního kritika.

Jestliže jsme si jisti, že něco se bere špatným směrem, ale zároveň přicházíme na to, že nelze proti tomu nic podniknout, tu máme vědět, že proti nám stojí objektivní okolnosti. Patrně není kritika, jehož rozum a vkus by nebyly uráženy před četnými televisními programy. Neváhá napsat, co si myslí. Avšak stojí se svými city před zdí. Nebo' pohleďme: jedna televisní stanice spotřebuje za rok několik tisíc programů. Je-li v zemi 13 televisních stanic, spotřebují za rok 13krát několik tisíc programů. Tolik thémat ani tolik vynalézavosti není na světě. Tak tedy se točme dokola. Každá bitva byla na televisi mnohokrát svedena, každý Indián už stokrát zabit, každý detektiv nesčetněkrát triumfoval, všechny možné tragédie odehrány, a z každé planety už několikrát děsiví tvorové přistáli na naší zemi. A každé slovo, jehož kdysi užil básník, bylo ukradeno a zničeno opakováním a opakováním. Televise vysílá od časného rána do pozdní noci, ne proto, že stále potřebuje něco říci, nýbrž prostě proto, že potřebuje nějak vyplnit tento svůj rozměr. V tomto koutě vzniká vlivná škola beztrestně mizerného psaní.

Jiná objektivní okolnost: počet těch, kdo hledají literární kariéru, nesmírně vzrostl ve srovnání s dobami minulými. To má své ušlechtilé i neušlechtilé příčiny. Rozneslo se, že psaní se stalo výnosným povoláním, že nová, literární finanční šlechta vznikla. A existuje velký počet ústavů, kde se vyučuje, jak psát. Každoročně vychrlí nový zástup svých absolventů. Napadá ptát se, jak to, že spisovatelé po tolik set let uměli psát bez takových škol.

Když mladý muž nebo mladá žena s inspirací, jež je hlavně finanční, vstoupí z takové školy do života, projdou dveřmi, za nimiž je velká tlačenice a soutěž. Hledají rozhodčího. Rozhodčím jsou žádosti davové společnosti. Její masivní zvědavost ve věcech sexuálních je nepřehlednuta. Také její masivní chuť bavit se. Svět nechť je velkým zábavním parkem. Časy jsou kritické, přítomná historie nervósní, avšak velká televisní stanice ohlašuje, že zreformuje své zpravodajství s hlavním zřetelem na zábavu, a že odborník v zábavě byl už najat. Politik se rozhodl promluvit k lidu. Jeho řeč měla 3 body, dva z nich se týkaly sportu. — Noviny přinášejí zprávu, že nový účes byl vynalezen.

Davová společnost není celá skutečnost, je to tendence ještě nedokonaná. Na kterou stranu se přikloní mladý literární adept? O některých možno předem vědět', že na stranu většího výdělku. Ale někteří jiní se teprve rozhodují. Davová společnost jim nabízí pohodlnost, v níž sama žije. Z ničeho jiného než z pohodlnosti hranice mezi literaturou a žurnalismem byla smazána. Mnoho lidí vůbec nerozumí, že by to měla být hranice. Ani hranice mezi literaturou a reklamou není už neprostupná. Nejdříve reklama se zmocnila všech slov básníků a každé kdysi dojímavé slovo se stalo nechutným, poněvadž už tisíce lidí je měly v ústech. Potom mnozí spisovatelé se nakazili nehorázným, přehánějícím stylem reklamy. Jaké to smíšení druhů!

Nic není tak úspěšné jako úspěch. Ztroskotaní politikové, někteří z nich odsouzeni do vězení, rozhodli se vyložit svůj případ literárně. Na neštěstí pro literaturu píší o tom romány. V jejich rukou solidní představa románu je zničena. Avšak nakladatelé jim předem slibují štědré honoráře. Mladá žena, která se ničím neliší od prostitutky, ohlašuje své paměti a svolává tiskové konference, jež novináři se neodvažují ignorovat. Její síla je v tom, že zná povolání tajemství některých mužů vládnoucí politické třídy. Nakladatelé se předstihují v nabídkách.

Vedle toho všeho je někde, snad v podkroví, vážný, ale ne tak úspěšný svět skutečné literatury. Tu se přemýšlí, co je styl, která slova vystihují přesně věc, co je autorova disciplína, co struktura románu, kolika přídavných jmen je radno užít, a co je spisovatelova poctivost. Avšak, kdo stojí u hučící fabriky, jak může slyšet, že listí šumí v lese?

Pozdravme tuto skupinu a její vážnost. Nevíme, jaký bude svět za tři sta let, snad si bude moci všechno dovolit. Ale zatím má vážné problémy, a jednotlivé státy mají.

Dr. Jiří S. Benson:

JAK BUDEME OSLAVOVAT 4. ČERVENCE 1976?

Starosta města Filadelfie požádal o 15,000 federálních policistů, aby v době oslav 200. výročí naší nezávislosti kolem 4. července pomáhali jeho policii udržovat veřejný pořádek.

Ředitel FBI Kelly řekl shromážděným dělníkům, že zločinnost dosáhla v Americe takového rozsahu, že lidé se budou muset sami hájit před zločinci pomocí různých dodatečných opatření.

Posléze i národní televizní sítě začínají varovat před terorističkými a podvratnými skupinami, které plánují na den 4. července různé násilnosti, aby byly rušeny oslavy 200. výročí naší národní nezávislosti.

Mnozí Američané se už začínají probouzet a všímat si plánů marxistické propagační organizace "People's Bicentennial Commission", která zřejmě koordinuje celonárodní program násilností, pro zastrašení těch, kteří by chtěli 4. července upřímně projevit svou lásku k Americe. O těchto plánech jsme varovali své čtenáře už celý rok, a vyslovujeme své uznání každému držiteli veřejné moci, který je rozhodnut podniknout vhodné kroky za tím účelem, aby takové plány neměly úspěch. Bude-li potřeba 15,000 federálních policistů k udržení pořádku ve Filadelfii, pak starosta Rizzo o ně žádá plným právem. Americký lid má právo navštívit toto město, stejně jako i jiná dějinně památná místa, včetně federálního hlavního města Washingtonu, a to beze strachu, že bude zraněn či znepokojován lůzou, která má v úmyslu zničit Spojené státy.

BUDE NUTNÁ SPOLUPRÁCE AMERICKÉHO LIDU S POLICIÍ

Poslední odpověď mohou poskytnout pouze všichni Američané. Ředitel FBI Kelly přiznal ve své nedávné řeči, že to, co doposud naše země podnikla pro předejití zločinnosti a pro zadržení a potrestání zločinců, nestačí. Řekl, že policie musí mít zajištěnou pomoc lidu; tím však nechtěl říci, že lid by si měl sám založit nějaké ochranné organizace, či že by měl vzít spravedlnost do svých rukou.

Kdyby se radikálům pomocí davových bouří, hrozeb či násilností podařilo zabránit Američanům slavit 200. výročí své nezávislosti, pak budou tito radikálové povzbuzeni, aby se pokusili o mnohem závažnější činy, ba aby vyvolali novou válku pro svržení našeho vládního systému.

Bude-li však americký lid spolupracovat se svou policií a dá-li jasně najevo, že nebude trpět žádné rušivé zásahy do oslav naší národní nezávislosti, pak tito nepřátelé Ameriky ustoupí.

Doporučuji, aby se 4. července 1976 v každé americké obci konaly zvláštní oslavy 200. výročí naší národní nezávislosti.

V Bejrútu uzavřeno nové příměří

Bejrút. — V pondělí 21. června bylo v Libanonu uzavřeno nové příměří mezi Syrií a palestinskými komandy. Podle této nové smlouvy, kterou oznámil v Damašku libyjský ministerský předseda Jaloud, Syrie se zavázala odvolat svá vojska z okolí tří libanonských měst, včetně Bejrútu.

Hned po uzavření příměří syrské a libyjské vojenské jednotky převzaly dohled na mezinárodní letiště v Bejrútu jako předvoj sil Arabské ligy, jichž úkolem bude přivést konec libanonské občanské války, která si za 14 měsíců svého trvání vyžádala na 20,000 lidských životů.

Syrský ministr informací Ahmed řekl, že syrská vojska zůstanou v Libanonu, aby činila nátlak pro politické vyřešení tamní situace.

V Paříži tajemník Kissinger vyslovil svůj souhlas s francouzským návrhem, aby se ve francouzském hlavním městě konala mírová konference pro vyřešení libanonské krize. Jaloud však tento návrh zamítl a řekl, že mírová konference o Libanonu by se měla konat v Libanonu samotném za přítomnosti nově zvoleného presidenta Sarkise.

V úterý odjel z Bejrútu do Damašku další konvoj 200 cizinců, převážně Britů a Američanů, doprovázený Palestinci a jinými Araby, kteří zaručovali jeho bezpečnost. V těchto posledních dnech opustilo Bejrút celkem asi 600 cizinců; zůstává tam ještě 1,300 Američanů a 700 Britů.

Po uzavření tohoto příměří uplynulo sotva několik hodin a v Bejrútu hned znovu začaly boje mezi levicovými a pravicovými silami. Na jihovýchodě města pravicové milice napadly dva tábory palestinských uprchlíků.

● **LEV POLEŽAJEV, moskevský profesor genetiky,** provádí pokusy s regenerací údů u obratlovců, jako např. dorůstání ocasu či nohou u krys. Podstatou jeho pokusů je voperování takových buněk do organismu, které "oživí" jeho regenerační schopnost ztracenou před miliony a miliony let. U bezobratlých živočichů je regenerace končetin zcela běžná.

*

US Senát schválil novou smlouvu se Španělskem

Washington. — US Senát schválil v pondělí 84 hlasy proti 11 novou pětiletou smlouvu se španělskou vládou.

Španělsko obdrží od Spojených států hospodářskou výpomoc ve formě půjček a darů ve výši 1.2 bilionů dolarů. Spojené státy si budou moci podržet ve Španělsku čtyři vojenské základny, tři letecké a jednu ponorkovou. Spojené státy se zároveň zavázaly, že do 1. července 1979 odvolají ze Španělska své ponorky, opatřené nukleárními střelami.

V případě komunistického útoku na západ Spojené státy a Španělsko budou spolu jednat o vzniklé situaci, avšak Spojené státy nebudou automaticky povinny zajistit ochranu Španělska.

Vláda Spojených států vyslovila naději, že tato nová smlouva přispěje k postupné demokratizaci Španělska. US Senát bude musit každoročně obnovit svůj souhlas s pokračováním finanční výpomoci Španělsku.

DOPISY našich čtenářů

CEDAR RAPIDS, IA.:

Ctěné redakci a čtenářům!

Měsíc červen (June) je rozkvět růží — uzrání višní a pro louky senosec a sušení sena. Jest také půlroční dobou pro obchodní účtování. Vzpomínám také na ty české louky v naš. rodné zemi. Tam byly ty louky zahradami květin zasévaných nebem. V mém rodném kraji byly louky, které za dávných dob patřily rolníkům devíti vesnic. V okolí těchto lučin, kde protékal potok, zvaný "Soudný", protože se o ty louky dlouhý čas sedláci devíti vesnic soudili s pány, kteří se z cizí země do Čech nastěhovali a ty louky si chtěli přivlastnit. Proti této nespravedlnosti se naši bránili až se našel sedlák Kubata, který svou hlavu položil za Blata, a tak soud musel ustoupit a Blata, Bohem požehnané louky, sedlákům zůstaly. Kubata, rolník z vesnice Zbudov, má na nich postaven pomník. Snad komunisté, nynější mocipáni, ho tam ponechali.

Při oslavě, když se pomník odhalil, byla jsem přítomná, ale správný čas si už nepamatuji, je to více než před 50 lety. Blatenské louky byly velké bohatství pro těch devět vesnic. Spisovatel K. Klostermann mnoho o nich napsal vpravdě zajímavé a pravdivé příběhy. Dobytek měl z nich výživu a spousty hus, které se tam živily, hospodyním užitek přinášely.

Dnešní dobou nepatří půda v ČSSR nikomu, jen vláda sovětů-komunistů si právo přisvojila ku svému prospěchu a říká lidu, že mu to patří, a proto, aby pilně pracoval.

Druhý Kubata se už nenajde, aby dal hlavu za práva lidu. Dnes panuje diktatura pod titulem JZD (Jednotné zemědělské družstvo). Ti na tom pracují. Bývaly tam živeny celé houfy hus pro pomoc hospodyním jako na přilepšenou pro domácí potřeby. Všecko se nyní přeměňuje těmi chemickými hnojeními, a tak možná, že i ty rostliny na těch lukách jsou již změněné. Že už to nejsou zahrady květin a všelikého koření jako heřmánek, kmín k dobru zvířat i lidí.

Jak ráda vzpomínám na ty české louky. I básničku jsem pro ně vydumala.

"České louky" — Louky — milé louky — v rodné české vlasti! — Kolik jste podaly — svému lidu slastí. — Jak v čarovném kouzlu — když se léto blíží — radostí onojen — lid na vás pohlíží. — Kolik krásných květů zde lahodí oku — když jenom pohlédneš na tu českou louku. — Když na Boží Tělo družičkami jsouce — svpaly isme kvítí, rozkvetlé na louce. — Louko, ty květnice, pohádko tak vzácná — kdož by nevzpomínal na tvá kvítka krásná!?

V čísle Hlasu Národa ze dne 5. června pan Pekárek z Floridy má pěkný dopis, tak přiléhavý tomuto měsíci. Také pěkně napsala svoje zážitky teta z Plzně, moje krajanka z pod Šumavy. Je v něm hodně pravdy, ale na nějaké ty příběhy tehdy v tom čase bych měla svůj názor, trochu odlišný. Já jsem starší a vychodila jsem školu pod vládou Habsburků, a v tom je veliký rozdíl. Za presidenta republiky Masaryka bylo samozřejmě jinak. Bylo by také pro čtenáře zajímavé, kdyby chtěl každý napsat co se mu v Hlasu Národa líbí a co nelíbí. Není na světě člověk ten, aby se zachoval lidem všem. Co hlava, to rozum. Taky brzy napíšu, co je v H.N. výborné a co bych chtěla jinak.

Všechny v redakci a čtenáře pozdravuje

E. Burak

ILLINOIS:

Milý důstojný pane,

náhodou se mi dostal do ruky časopis "Hlas Národa" a poněvadž Vy jste tak snaživý pracovník, všude nám všem v práci jdete příkladem, tak si předplácím Hlas Národa a přeji Vám, aby se udržel dlouhé roky.

Pozdravuji všechny, kteří Vám při vydávání novin pomáhají. O Hlasu Národa jsem se poprvé dověděla v březnu. Tehdy jsem prodávala majetek a nebyla rozhodnutá, kam se budu stěhovat a tak jsem předplatné Hlasu Národa odkládala, až budu usazená.

Přeji Vám mnoho úspěchů.

Rose Šubrt, Lyons

Přátelé,

přiloženě zasílám předplatné na 1 rok. Blahopřeji vám k vydávání čs. novin. Jsem zvláště potěšen vaší sportovní rubrikou, protože v jiných novinách (českých a amerických) se nedočteme často o nejvýznačnějších sportovních událostech světa. Snad budete mít možnost se alespoň stručně zmínit o událostech čs. sportu v Chicagu, USA a exilu.

S přáním hodně zdaru, oddaný

B. M. Vlček, Cicero

MICHIGAN:

Vážení a milí v redakci H.N.,

posílám šek na $5.00, který mi dali Tony a Štěpánka Čechovi na podporu Hlasu Národa. Hlas Národa se nám všem moc líbí.

Otče Víte, často uvažuji, jak velkou obět' jste na sebe vzal a co námahy tato nová práce od Vás vyžaduje. Proto Vám vroucně od Pána Boha vyprošuji hojnost zdraví, svatou trpělivost a mnoho milostí.

S upřímným pozdravem, Vaše čtenářka

Alžběta Rozsypalová, Flint

Ctěná redakce Hlasu Národa

posílám předplatné na Hlas Národa $15.00. Prosím dávejte tam nějaké pěkné romány a ne tolik sportu, to nás staré nezajímá. Rádu čtu romány od Javořické a ostatních našich spisovatelů. Noviny jsou čím dál tím lepší. Budete-li tam dávat více románů a pěkné povídky, budou ještě lepší. Tak se nehněvejte, že vám to píši, ale chtěla jsem vám napsat jaké noviny se líbí "starým babkám". Přeji vám vše dobré, hodně zdraví a trpělivosti s námi starými.

Vaše odběratelka

Anna Brigant, Chesaning

□

Milá naše čtenářko,

doufáme, že už jen z uveřejněných dopisů jste se dověděla, jak každý by ty noviny chtěl mít po "svém". Snažíme se je dělat tak, aby v nich bylo pro každého něco — a také pro každou generaci něco. Tak se na nás nezlobte, že tam dáváme ten sport, ale to je zase pro tu mladší generaci, která ty naše noviny začíná odebírat a to by Vás mělo těšit. Jak nám vybude kousek místa, tak tam zas otiskneme nějakou tu povídku pro Vás na víc. Kdepak by nás zlobilo, že nám napíšete své mínění, jsme naopak moc rádi, když se dovíme, co se čtenářům líbí a nelíbí.

Buďte hodně zdráva a zase někdy nám napište.

Redakce

NEW YORK:

Naši milí krajané kolem chicagského Velehradu,

děkuji Vám za vydávání Hlasu Národa. I když pokud se týče obsahu novin mám na něco jiné názory. Vím však, jak je to těžké v exilu něco positivního dělat a nebýt kritizován, at' už je to zprava anebo zleva. Až se zaběhnete a zorganisujete, snad by bylo dobré organisačně podchytit USA a Evropu a pak Austrálii — to si myslím na způsob "Nového života", trochu v takovém "stylu". Snad bych v něčem mohl potom pomoci.

Pán Bůh Vám pomáhej v tom nevděčném úkolu.

Zdraví

Václav Sedláček, Astoria

□

Milý pane Sedláčku,

děkuji za dopis a těším se na spolupráci. Styl novin, jak jistě sám víte, nelze změnit najednou, tomu se musí přizpůsobit jak čtenáři, tak vydavatelé. Až budete mít chvilku volného času, tak nám něco pošlete.

S pěkným pozdravem od nás ode všech v redakci

Otec Vojtěch Vít

OHIO:

Ctěná redakce,

zasílám vám roční předplatné na Hlas Národa a $5.00 na tiskový fond. Moje matka odebírala Katolík až do své smrti. Já jsem většinou chodila do veřejné anglické školy. Česky psát mě naučila z českých novin maminka. Nyní se učím sama. Odebírala jsem Národ, teď budu odebírat "Hlas Národa" který se dobře čte. Ráda čtu dopisy, je to jako bych mluvila s maminkou. Někteří čtenáři píší, že nepotřebujeme anglickou přílohu, ale někteří z nás ji zase chtějí. Mně se noviny líbí tak, jak jsou.

Děkuji vám, že tisknete noviny v české řeči.

S Bohem

Ann Marie Priedel

Avon Lake

Ctěná redakce,

předem vám děkuji za posílání Hlasu Národa. Promiňte, že posílám předplatné tak pozdě. Byl jsem velice nemocen. 40 dní jsem byl v nemocnici, měl jsem dvě operace a ještě jednu budu mít asi za tři měsíce, teď jsem zatím moc slabý. Posílám $20.00; $15.00 na předplatné a $5.00 na inkoust, abyste měli dost peněz na vydávání takového krásného časopisu. Moji rodiče a potom já jsme odebírali Katolík od roku 1914. Pozdrav dp. Macháčkovi, neboť jsem jej znal, když byl ještě student. Učil jsem ho jezdit na motocyklu, rovněž dp. Srahulka, dej mu Pán Bůh lehké odpočinutí. Prosím, odpusťte mi, že špatně píši, jsem ještě velice slabý a je mi už 77 roků.

Pozdrav všem našim čtenářům a pak důstojnému pánu V. Vítovi za jeho trpělivost, lásku a obětavost s jakou pracuje pro náš katolický tisk. Žehnej Vám Bůh nebeský. Dopis končím s prosbou: Dědictví otců, zachovej nám, Pane . . .

Přeji všem hodně zdraví.

Zůstávám

John Slahunek, Toledo

CANADA:

Ctěná redakce,

zasílám vám roční předplatné na Hlas Národa a deset dolarů na tiskový fond. Prosím vás, nemějte mi za zlé, že jsem vám už dříve předplatné na Hlas Národa nezaslal. Dnes tedy posílám $26.00 Též vám všem v redakci přeji hojnost zdraví, Božího požehnání a abyste po dlouhá léta mohli všem čtenářům dobře sloužit a vždy vyhovět. Vím, můžete dělat, jak nejlépe umíte a přeci vždy se najde někdo, kdo nebude spokojen. Staří čtenáři mohou být rádi, že jste se obětovali a vzali na sebe ten těžký kříž — vydávat ty naše české krásné noviny.

Se srdečným a přátelským pozdravem

Frank Šála,

Picture Bute, Alberta

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posílám $16.00 předplatné na noviny a $8.00 přikládám na podporu českého katolického tisku. Vím, že máte velká vydání a bolení hlavy; jsou to těžké starosti. Doufejme, že Pán Bůh jistě požehná Vaší práci. Jsem starší vdova slovenského původu, ráda jsem vždy četla Katolík a teď zase Hlas Národa. Přeji vám hodně odběratelů a Bůh vám žehnej.

Pěkný pozdrav všem v tiskárně.

S úctou

Annie Kmec,

Chatham, Ontario

TEXAS:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

píšu alespoň pár řádků, neboť mnozí staří čtenáři Katolíka a Národa píší, abychom posílali české dopisy.

Hlas Národa začíná být dobrý a pevný časopis; máte velmi poučné články a úvahy! A také

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopoi.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

se dovídáme, co se děje v našem českém Chicagu. U nás v Texasu bylo moc sucho a ještě nám dost nenapršelo a tak není dosud jisto, zda semeno dobře vzejde. A také je zapotřebí hodně deště na pastviny, kde se pase dobytek. Jaro a s ním oteplení přišlo rychle. Občas ještě na chvíli se vrátilo studené počasí, ale neuškodilo ovocným stromům v květu a tak úroda broskví a ovoce, když Pán Bůh dá, bude pěkná.

Třetí týden v dubnu Společenstvo života mělo "Fiestu" a 23.—25. dubna měli v Rozenbergu "Český Festival".

Nejlepší co můžeme ted' pro Hlas Národa vykonat je, abychom si jej všichni předplatili a doporučovali jej těm, kteří jej neodebírají. S pěkným pozdravem na vás všechny v redakci.

Anton Mužný, San Antonio

□

Milý pane Mužný,

nezlobte se, že Váš dubnový dopis uveřejňujeme až dnes. Ze začátku se nám totiž nahromadilo hodně dopisů a tím se stalo, že mnohé z nich jsme museli otisknout až později. Váš červnový lístek jsme dostali a odpovíme Vám na něj co nejdříve osobním dopisem. Buďte hodně zdráv a vzpomeňte si na nás zase brzy několika řádky.

Redakce

Josef V. Tománek:

BLAHOSLAVENÝ BISKUP NEUMANN

(1811-1860 - Blahoslaven 13. X. 1963)

Daleko od svých rodných
Prachatic a přátel
ve Filadelfii jsi skromně
zakotvil;
a jako Pastýř, lidumil
a vzdělavatel
necítils a neznals
horkých chvil.

Jen láskou přemáhal jsi
útoky a strasti,
vždy pokorný, však před
zlem nepokořený,
oddaný Bohu, národu a
staré vlasti,
když v nové zemi zapustil
jsi kořeny.

Ted' mezi svatými a
blahoslavenými,
biskupe Jane Nepomuku
Neumanne,
dál cítíš s chudinou a těžce
zkoušenými,
a v nebi prosíš za nás
z vlasti vyhnané.

Přesvatý Bůh a Ježíš
se svou Mátí
zajisté vyslyší Tvůj
úpěnlivý hlas:
svobodu a práva Tvému
lidu vrátí
a nedá ho již lotrům
na pospas!

(New York, 19. XI. 1963)

Ze sbírky *Zablesklo* (New York, Hlas-Voice, 1970)

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

2051 Park Road, N.W., Washington, D.C. 20010

TISKOVÁ ZPRÁVA II/6

□

PRAŽSKA PROTEKTORÁTNÍ VLÁDA se vměšuje do vnitřních záležitostí Kanady a porušuje helsinskou dohodu.

Rada svobodného Československa byla informována kanadskými občany československého původu, že je na ně činěn nátlak, aby podepsaly nepřípustný "affidavit" pro československé úřady, když hodlají pozvat na návštěvu své příbuzné z Československa.

Předseda výkonného výboru RSČ Mojmír Povolný a předseda zastupitelstva Rudolf Fraštacký poslali zahraničnímu ministru kanadské vlády v Ottawě dopis, ve kterém upozorňují na tento nátlak, příčící se zvyklostem styku mezi civilizovanými zeměmi.

Mimo jiné se v dopise praví, že "affidavit" obsahuje také tuto klausuli: "Zároveň prohlašuji, že po dobu svého pobytu v cizině od doby, kdy jsem opustil vlast, jsem nebyl ani nejsem členem jakékoliv protičeskoslovenské organizace." Tato klausule je velmi vážným zasahováním cizí vlády do práva shromažďování kanadských občanů. Tito kanadští občané, loyální k své nové zemi a nikterak nepřátelští k své staré vlasti, nesouhlasí s komunistickým režimem, který byl Čechům a Slovákům vnucen. Ve své snaze umlčet protesty proti své násilné politice pražská vláda je ochotna zneužít i členství v kulturních organizacích jako Masarykův ústav v Torontu a Sokol v Kanadě, organizace, jež se tradičně těšily podpoře kanadské vlády a jejichž činnost byla vždy oceňována kanadskými občany.

Klausule je rovněž v rozporu se závěrečným aktem helsinské konference, ve kterém se československá vláda zavázala, že usnadní rodinné styky a cestování.

V závěru dopisu se kanadská vláda žádá, aby vyšetřila tento zásah do svobod kanadských občanů, zásah, jak se Rada svobodného Československa dozvěděla, vycházející z československého konsulátu v Montrealu, a aby učinila příslušné kroky, které znemožní, aby československá komunistická vláda porušovala závazky, které na sebe vzala.

□

MARIO BIAGI, KONGRESNÍK Z NEW YORKU, o zvláštním anglickém vydání "Našich snah"

Kongresník z New Yorku Mario Biagi uveřejnil v Congressional Record z 28. dubna 1976 obsáhlý výtah ze zvláštního čísla "Našich Snah", které vydala Stálá konference slovenských demokratických exulantů spolu s Radou svobodného Československa, v redakci člena předsednictva RSČ Dr. Martina Kvetka. Zvláštní číslo v anglickém jazyce jedná o náboženském útlaku v Československu, o kterém jsme my psali v H. N. (č. 22, 29. května 1976, str. 1), ale k němuž se naši političtí dopisovatelé vyjádřili kriticky v tom smyslu, že v něm bylo opomenuto obětí náboženského pronásledování režimu, které v Československu komunisté připravili katolické církvi a zvláště katolickým křest'anům.

V úvodu k citátům z "Našich Snah" kongresník Mario Biagi praví, že v době, kdy Amerika slaví dvousté výročí svobody "nesmíme zapomenout na utrpení miliónů porobených ve světě... Jedním příkladem je Československo, které koncem let šedesátých učinilo pokus, aby uvolnilo pouta Sovětského svazu, avšak které bylo uvrženo zpět do poddanství invasí, která šokovala svět svou surovostí... Nesmíme se smířit s dnešním stavem Východní Evropy; musíme usilovat o to, aby lidu této oblasti bylo dáno právo zvolit svou formu vlády. To je úkol, který nesmíme opustit."

Biagi končí poděkováním Jiřímu Horákovi, politickému tajemníkovi Rady svobodného Československa, a blahopřáním všem, kteří přispěli k tomu, aby svět byl informován o náboženské persekuci v Československu.

□

HELSINKY A TLAČ ČESKOSLOVENSKÉHO REŽIMU

Podl'a uznesenia na konferenci v Helsinkách 1. augusta minulého roku má sa v auguste 1977 zist' porada vel'vyslancov signatárskych štátov Helsinskej deklarácie, aby posúdili, ako sa plnia uznesenia tohoto medzinárodného dokumentu.

Československý režim pripravuje verejnú mienku doma i v cudzine na túto belehradskú poradu. Veľmi často píše o helsinskej deklarácii, o jej zmysle a účelu podla komunistických predstáv. Hlavný refrén tejto komunistickej propagandy okolo Helsink sa točí okolo dvoch otázok. Je to téza režimu, že totiž helsinskú deklaráciu treba vziat ako celok a že je nesprávne, ked' se z nej vyberú len niektore body a ked' sa, ako to vraj Západ žiada, vynucuje plnenie len niektorých bodov. Ide najma o takzvaný tretí koš, ktorý sa dotýka rešpetovania l'udských slobod a občianskych práv. Komunistická propaganda vytýka Západu, že sa sústreduje len na tento tretí koš a že obviňuje takzvané socialistické krajiny, že ustanovenia tohoto koša neplnia. Po zdôrazneni, že deklarácia sa má brat' ako celok, nasleduje druhý refrén, v ktorom komunistická propaganda dokazuje, že napriek ob-

(Pokračování na str. 12.)

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Členské příspěvky — pokračování.

$2.00 — Cicero: Mary Schvach; Marie Charvat; Joseph Celer; Ann C. Ricker; Fr. F. Frencl; Marie R. Kaspar; Marie Darda; Helen Licar; Mr. & Mrs. Milton F. Bocek; Mr. & Mrs. Jos. J. Sterba; Mrs. James Taraba; Julia Hrubecky.

$2.00 — Chicago: Frank G Krippner; Anna Pospisil; Beatrice Slifka; Bessie Stanek; Chester J. Ullman; Frank Zasmeta; Rosalie Harth; Marie Papacek, Petronella Vojta; Mr. & Mrs. Fr. Jungman; Alfred E. Vlcek; Mr. & Mrs. Louis Drazin; Ella Peters; Marie Vavra; Frances Radous; Jos. B. Klemak; Tillie Kocina; Mrs. Vincent Kysela; Helen Kuchar; John M. Cervak, Sr.; Raymond F. Pechous; Sylvia Dietze; Adeline Sefranek; Anna Kiley; Anna Kuchta; Lottie Beranek; Geo. A. Petrik; Cecelia Sluka; Mr. & Mrs. Chas. Bugajsky; Anastasia Marek; Mr. & Mrs. J Sveda; Mr. & Mrs. Wm. C. Benes.

$2.00 — Iowa: Jos. W. Zachar, Cedar Rapids; Jerry A. Drahozal, Cedar Rapids; Mrs. Walter C. Krauel, Cedar Rapids; Pauline Smid Brown, Cedar Rapids; Alois C. Chyle, Cresco; Anthony Kucera, Tama; Philip J. Kucera, Cluties; Alois J. Pecinovsky, Calmar; Mr. & Mrs. Elmer Sedlacek, Swisher; James Marek, Anamosa.

$2.00 — Ohio: Georgia M. Jencik, Maple Hts.; Josephine Finkes, Solon; Agnes Bolke, Maple Hts.; Matt Otrhalek, New Bavaria; Fr. J. Vesely, Lakewood; Ruth Ann Vyhnanek, No. Royalton; Emma M. Gruenberg, Maple Hts.; Christine LoPresti, Willowich; Mr. & Mrs. C. Kletecka, Mayfield Hts.; Anezka Tomes, Luckey; Rita Bedar, Maple Hts.; Elsie Pesek, Maple Hts.; James F. Kocab, Garfield Hts.; Mrs. Jos. Knize, Maple Hts.; Mr. & Mrs. Andrew G. Putka, Shaker Hts.; Andrew C. Putka, Shaker Hts.; Mildred Pauer, Avon Lake; Geo. C. Matejka, Warrensville Hts.; John Dusek, Northfield; Josephine Grecenuk, Parma; Joseph Rusnak, Brecksville, Oh.

$2.00 — Michigan: Agnes Bien, Union Lake; Elizabeth Kasbunda, Detroit; Elizabeth Klasek, Oakley; Mr. & Mrs. Andrew Banas, Owosso; Josephine Kocian, Walled Lake; Frances Bocek, Owosso.

$2.00 — Minnesota: Mary A. Pesek, St. Paul; Mary Osman, Pine City; Ludmilla Cecka, Montgomery; Ann M. Kovarik, New Prague; Aurelia Lahodney, Pine City; Dr. C. F. Cervenka, New Prague, Mrs. Fr. Rezac, Lonsdale.

2.00 — Nebr.: Leo Cecava, Lawrence; Marie Culek, Kimball; John J. Hazuka, Omaha; Anna Vacek, Ralston; Mr. & Mrs. B. J. Kopecky, Octavia; Anna Kremlacek, David City; Mr. & Mrs. Jos. Skupa, Omaha; Joseph Cupita, Omaha; Adolph E. Zezulak, Omaha; Justine Vana, Omaha; Agnes C. Hernanek, Omaha; Frank J. Smrz, Omaha; Agnes K. Dolezal, Omaha.

$2.00 — Cleveland, Oh.: Mr. & Mrs. Geo J. Dlouhy; James Blaha; Theodore Kothera; Chas. Makovicka; Rev. Geo F. Walter; Frank J. Andel; Sylvia Skala; Franklin A. Polk; Mlidred Pesta; Cecelia Motycka; Thomas J. Motycka; John Johanek; Frank Sroub; Kathyrn M. Johanek; E. J. Baburek; Albina R. Cermak; Genevieve Hrdlicka; Helen Bauer; Joseph Kvach; Margaret Ann Kubu; John F. Cmolik; Mary R. Bradley; Lawrence J. Cermak; Peter P. Dusek; Frank M. Houdek.

$2.00 — Texas: Rita Klus, La Grange; Mary Baca, El Campo; Mrs. J. T. Parma, Cameron; Agnes Susil, Sealy; Mrs. C. F. Zinnante, Ennis; Jos. E. Vitkovsky, Ennis; Pauline Hrncir, Taylor; Mrs. John F. Cernosek, West; Frank J. Kopecky, Temple; Jerry Dolezal, Ennis; Leslie W. Kosarek, Houston; Regina Sass, Galveston; Josephine Wentrcha, Brookshire, Otilia Klecka, Taylor; Wm. J. Krippner, Dallas; Mrs. Edw. F. Janak, Hallettsville.

$1.00 — Louis Nový, Sandstone, Minn.; Anton Vodicka, Omaha, Neb.; Mrs. John Kaitman, Cleve., Oh.; Henry W. Drnek, Chgo., Il.; Rose M. Hanus, Chgo., Il.; George Florian, Cleve., Oh.; Mrs. Frank J. Masek, Cleve., Oh.; N. N. Cleve., Oh.; Mrs. Edw. Saul, Baltimore, Md.; Mary Prusa, Hoisington, Kans.; James Smutny, Baltimore, Md.; Geo. J. Krenek, Montgomery, Minn.; Emilie Splichal, Dickinson, N.D.; Mitchell Bugajsky, Chgo., Il.; Mary Gajdostik, New Holstein, Wis.; Hattie Severin, Belle Plaine, Ia.; Mrs. Martha Hoffman, La Grange, Tx.; Jos. Samek, Baltimore, Md.; Marie Staska, Baltimore, Md.

Všem dobrodincům srdečné díky "Pán Bůh zaplat'!" Prosíme, aby další dary a příspěvky byly poslány přímo na:

National Alliance of Czech Catholics.
2636 S. Central Park Ave.
Chicago, Ill. 60623.

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného hustého peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Sikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

SPORT

MISTROVSTVÍ EVROPY V KOPANÉ

SEMIFINÁLE —

(Závěrečné zápasy hrané v Jugoslávii.) — Zatím přinášíme jen stručné výsledky a v příštím čísle se k těmto zápasům vrátíme podrobným komentářem.

ČESKOSLOVENSKO—HOLANDSKO 3:1

V normálním čase se hrálo 1:1. V prodloužení čs. hráči dali dvě branky a tím se kvalifikovali do finále.

JUGOSLÁVIE—NSR 2:4

I v tomto utkání rozhodlo teprve prodloužení. Finále pro NSR zajistil posledními třemi góly objev D. Müller.

O třetí místo:

JUGOSLÁVIE—HOLANDSKO 2:3

Mužstvo Holandska si zajistilo třetí místo v Evropě až v prodloužení.

FINÁLE —

O první místo:

ČESKOSLOVENSKO—NSR 2:2

O vítězi rozhodlo až střílení penalt. Československý celek proměnil z pěti střílených čtyři, naopak NSR pouhé tři. **Československo se stalo překvapivě mistrem Evropy!**

*

II. liga kopané

poslední 30. kolo —

KLADNO—SPARTA 1:1

Branky: Vyrovnal v 61. min. Hodek hlavou z přihrávky od Svobody. — Stratil přesně přihrál volnému Čermákovi a ten k tyči zajistil Spartě vedení.

Spartě stačila remíza, aby se po jednoroční přestávce vrátila zpět do 1. ligy.

VP FRÝDEK-MÍSTEK—VLAŠIM 2:0

Branky: Marchevský hlavou, Fabik nezadržitelnou bombou. Frýdek-Místek se stal překvapivě vítězem druhé ligy a postupuje do první ligy.

BAN. BYSTRICA—KYS. N. MESTO 3:2

Branky: Šimček z voleje, Molka, Pšurný z penalty — Zátek, Padych. Kysucké Nové Mesto sestupuje z druhé ligy, ale bylo prvním druholigovým vítězem nad Spartou v historii.

PŘÍBRAM—VÍTKOVICE 1:0

Branka: Lžičař střelou z 25 metrů. V prvém poločase byl vyloučen Mydlo z Vítkovic.

BARDEJOV—NITRA 4:0

Branky: Kuľa z penalty, Démeň, Pavlovič, Hrušecký vlastní

MARTIN—LIBEREC 3:0

Branky: Kučera, Karko, Zvoda. Od 28. kola bylo jasné, že prvním sestupujícím z druhé ligy je Liberec.

MICHALOVCE—POV. BYSTRICA 0:0

Oběma celkům chybělo zakončení.

PREŠOV—PRIEVIDZA 1:1

Po ztrátě obou bodů se stala Prievidza třetím sestupujícím z druhé ligy.

KONEČNÁ TABULKA

		skóre	body
1.	Frýdek-Místek	41:30	38
2.	Sparta Praha	52:28	37
3.	Ban. Bystrica	35:23	37
4.	Nitra	51:43	33
5.	Prešov	49:33	32
6.	Kladno	44:49	29
7.	Pov. Bystrica	30:37	29
8.	Michalovce	28:36	29
9.	Příbram	28:38	29
10.	Martin	37:33	28
11.	Vítkovice	34:36	28
12.	Vlašim	34:38	28
13.	Bardejov	31:39	28
14.	Prievidza	28:42	27
15.	Kys. N. Mesto	2:35	26
16.	Liberec	31:45	22

POK

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Prvé mužstvo skončilo 13. června zápasem s Kickers, ale ještě se čekalo na neděli 20. června, kdy se dohrávala odložená utkání. Zde je tabulka jarní části Major Division po osmi zápasech.

Modrá skupina

		skóre	body
1.	Croatans	18: 7	11
2.	Eagles	12: 7	11
3.	Sparta	10: 9	10
4.	Maroons	11: 9	8
5.	Lightning	9:18	3
6.	Slovaks	6:32	0

Červená skupina

		skóre	body
1.	Wisla	26: 6	15
2.	Kickers	21:11	11
3.	Lions	9: 6	9
4.	Tanners	11:13	7
5.	Green-White	10:14	7
6.	Hellenic	7:21	4

Rezerva přijela v neděli 20. června sehrát s Green-White odložené utkání na jejich hřiště ve Winnemac parku. Domácí mužstvo se nedostavilo, takže delegovaný rozhodčí 15 min. po čekací době ukončil zápas. Rezerva Sparty takto získá dva body kontumačně. Zatím není dohotovena tabulka rezerv, tak někdy později ji uveřejníme.

Junioři Sparty hráli 13. a 20. června v New Yorku závěrečný turnaj o mistra Amerického poháru. V semifinále Sparta hrála proti White Star S.C. Texas a vyhrála 4:2. Branky dával Švec, Maňásek, Baker a Enright. Junioři Sparty měli velký počáteční nápor a v 25. min. vedli už 4:0. Soupeř si dal oba góly až 10. min. před koncem zápasu, kdy trenér Láďa Gajda sešřil síly těch nejlepších na nedělní finálové utkání.

FINÁLE:

Sparta—Annandale Cavaliers Virginia 0:3

Největší chybou bylo, když spartan Lipp neproměnil v 15. min. penaltu. Od té doby se našim juniorům nevedlo a ztratili sebedůvěru. Útok nedokázal skórovat ani z těch nejvyložených šancí. Hráčům středu se hra vůbec nedařila. Jenom obrana a brankář Pospíšil hráli dobře. V obou zápasech hráli Pospíšil, Knickelbein (pustil obě branky v semifinále), Přikazský, Okincicas, Enright, Bole, Lamberta, Barg, Baker, Kerr, Lipp, Maňásek, Švec, Sokołowski a Minařík. Junioři Sparty jsou na krásném druhém místě v Amerického poháru, když celé soutěže se zúčastnilo 378 mužstev ze 42 států. Trenér Láďa Gajda udělal s celým týmem velký kus práce. Jméno Sparty všichni vzorně reprezentovali a patří všem opravdu velký dík.

Výbor Sparty chce poděkovat všem příznivcům, kteří pomohli našim juniorům peněžními dary, aby mohli odjet na závěrečné zápasy Amerického poháru. Juniorský úspěch a výborné bodové zajištění prvého mužstva v jarní části oslavíme všichni na pikniku Sparty v neděli 27. června. Bude v zahradě číslo 2 na Des Plaines Ave. a 29. ulice, North Riverside od 11. hod. dopoledne. Bude hrát "Žíznivá šestka" a orchestr Boba Nedury.

POK

Náš sportovní spravodaj ***PETR HORÁK*** *hlásí:*

ATLETI PŘED MONTREALEM

Montrealské olympijské hry jsou tím nejvzácnějším magnetem, přitahujícím lehké atlety k nejtvrdší přípravě. Vysoká výkonnost je jen logickým důsledkem. Adamová z Východního Německa překonala světový rekord ve vrhu koulí výkonem 21,67 m, naše Fibingerová o pár dní později dosáhla výkonu jen o 22 cm slabšího. V USA se v poslední době zlepšily především ženy: McMillanová skočila do dálky 676 cm, Schmidtové hodila oštěpem 66,52 m a Merrillová zaběhla 3 km pod 9 minut. Čtvrtář Parks zaběhl skvělý čas 44,2 vt. (průměr zhruba 11 vt. na stovku a MacWilkins přehodil o 10 cm opět hranici 70 metrů. MacWilkins ovšem házel novým typem disku, jenž nemá být na montrealské olympiádě ještě povolen . . .

Ještě několik výkonů z Československa: Bradáčová s Mračnovou byly znovu výborné ve výšce (obě 189 cm), Nygrýnová skočila do dálky 653 cm a Šuranová (třetí z OH z Mnichova) jen o 6 cm méně, Lacko zaběhl stovku opět za 10,1 vt., Čech 110 m překážek za 13,7 vt., Šuranová měla na 100 m čas 11,2 vt. a Čerchlánová vyrovnala na čtvrtku čs. rekord časem 52 vt. Výkonnost čs. lehkých atletů je přesto horší, než se předpokládalo. V předolympijské přípravě jsou chyby. Problémy má i olympijský vítěz z Mnichova, Daněk, který stále nemůže splnit olympijský limit v disku (63,50 m) . . .

★

RADOSTNÁ SENZACE

Nečekal to nikdo, o to je radost větší: Československo porazilo v odbíjené mužů v Tokiu domácí Japonce, olympijské vítěze z Mnichova, 3:2 (—7, 3, 6, —7, 13). Repetice v Montrealu by neškodila . . .

★

PANATTA VYROSTL PŘES NOC

Letos se dostal mezi stálice světového tenisu Ital Pannatta. Po římském turnaji vyhrál i v Paříži! To se v historii povedlo jen osmi hráčům, první z nich byl Jaroslav Drobný . . . Panatta vyřadil i Švéda Borga 6:3, 6:3, 2:6, 7:6 a ve finále si poradil s Američanem Solomonem 6:1, 6:4, 4:6 a 7:6. Ve dvouhře žen se v Paříži opakovalo hamburské finále: Angličanka Barkercová opět porazila Renátu Tomanovou (ČSR) 6:2, 0:6 a 6:2.

★

UŽ BY TO BYLO FÁDNÍ

Asi proto, že by to už bylo pomalu nuda, vyhrál tentokrát závod mistrovství světa automobilů Formule 1 někdo jiný, než Rakušan Lauda. Ve Švédsku patřilo prvenství Jihoafričanu Scheckterovi na Tyrrellu. Na stejném voze projel cílem na druhém místě Francouz Depailler, Lauda na Ferrari byl třetí. Když se nestane něco zcela nepředvídaného, tak bude světovým šampiónem letos opět Niki Lauda, který je stále v čele s obrovským náskokem.

★

LE MANS OPĚT S OBĚTÍ

24 hodiny dlouhý slavný závod automobilů v Le Mans vyhrála belgicko-holandská dvojice Ickx-Van Lennep na Porsche před Francouzi LaFossem a Migaultem na JCB Mirage. Brzy po startu se zabil Francouz Haller . . .

★

MILAN ŠPINKA SE UZDRAVUJE

Velmi těžce zraněný čs. plošinář, Milan Špinka, o jehož neštěstí jsme už v Hlase národa psali, se údajně rychle uzdravuje. Špinka má už po zranění hlavy dovoleno v nemocnici chodit, na dráze se však letos už téměř jistě neobjeví.

★

MOTORISTÉ SE STŘÍDAVÝMI ÚSPĚCHY

Při Špinkově neúčasti se do kontinentálního finále mistrovství světa plošinářů probojovali ze závodů v Polsku a NSR Stancl, Klokočka a Hádek, náhradníkem je Minařík, vypadli Sova, Kučera, J. Verner, V. Verner, Hejl, Ondrašík a Erban.

V Monte Altu v Itálii si v závodě světového šampionátu v motokrosu třídy do 250 ccm vedl v první jízdě nejlépe Pomeroy (USA) a ve druhé Mojsejev (SSSR). Naši měli opět poruchy a pády . . . Lepší to bylo v kategorii do 125 ccm v Hörseltu, kde skončil Churavý v 1. jízdě druhý a Velký třetí, když Velký zopakoval své umístění i v jízdě druhé. Celkově je v čele Belgičan Rahnier před Zdeňkem Velkým.

★

TRAGÉDIE NA MAKALU

Československý tisk přinesl řadu oslavných referátů o úspěchu čs. horolezecké expedice, která zdolala v Himalájích za těžkých podmínek osmitisícovou horu Makalu. Při obtížném sestupu se však stal nezvěstným Karel Schubert . . .

★

A CO FISHER?

Brazilský šachový velmistr Mecking prohlásil, že má šanci stát se vyzyvatelem mistra světa Karpova (SSSR) v boji o světový titul. Mecking je jedním z účastníků kvalifikačního turnaje v Manile, kde hraje i bývalý mistr světa Spasskij (SSSR). První tři šachisté z turnajů v Manile a v Bielu budou mít podobně jako bývalý mistr světa, Bobby Fischer ze Spojených států, a poslední Karpovův vyzyvatel. Korčnoj z SSSR, šanci bojovat o právo vyzvat Karpova. Často výstřední Fischer však už řadu měsíců šachy závodně nehrál a kolem jeho startu není jasno. Jako už tolikrát předtím . . .

petr horák:

HISTORIE OLYMPIJSKÝCH HER

(IX. část)

V Mexiku roku 1968 bylo nejpopulárnějším účastníkem her Československo a z jednotlivců Věra Čáslavská. V prvním případě se o to zasloužil jistě

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays

New Little Bohemia

Otto's Restaurant and Cocktail Lounge

American & Continental Cuisine

Phones
277-0872
762-9537

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

průběh události 68. roku, v druhém případě nedostižné sportovní mistrovství a osobnost Věry, kterou si Mexičané zamilovali a jež tu nejen slavně uzavřela velkou sportovní kariéru, ale nakonec i sňatek s Josefem Odložilem. Čáslavská získala v Mexiku neuvěřitelný počet čtyř zlatých za osmiboj, přeskok, bradla a prostná a dvou stříbrných medailí za kladinu a společně s dalšími děvčaty z Československa i soutěž družstev. Zlaté medaile ještě přidali výškařka Milena Rezková, Milena Duchková za skoky do vody z desetimetrové věže a Jan Kúrka, který si vybojoval zlato ve střelbě libovolnou malorážkou navzdory handikapu, o němž svědčí jeho brýle o čtyřech dioptriích. Bronzové medaile získali v Mexiku odbíječi, diskař Daněk a zápasníci Miroslav Zeman v muší a Petr Kment v těžké váze.

Na mexické olympiádě ovšem bylo mnohem úmornější než nejtěžší sportovní disciplíny — tropické vedro. Při hrách zemřel na infarkt vedoucí australských lehkých atletů — pan Howlin. Vytrvalce navíc strašil i ve snu řídký vzduch vysokohorských oblastí. Několikanásobný světový rekordman, Australan Ron Clarke, se ani v Mexiku nedočkal zlaté olympijské medaile a když proběhl na 6. místě cílem běhu na 10 kilometrů, zhroutil se a zůstal ležet 10 minut v bezvědomí. Mexická olympiáda byla místem nástupu afrických vytrvalců. Přesto, že i oni dosahovali horších časů než v normálních podmínkách, uměli se zřejmě s vedrem a řídkým vzduchem vyrovnat lépe. Konečně — od té doby se mezi světovou vytrvaleckou špičkou usadili už natrvalo. Američané si v Mexiku udrželi převahu na krátkých tratích. Hines dokonce zaběhl poprvé na olympijských hrách stovku pod 10 vteřin. Poprvé v historii také vyhrála jedna sprintérka 100 metrů na dvou olympijských hrách. Byla to černá Američanka Wyomia Tyusová. Na dvoustovku ovšem byla nejlepší Polka Szewinská. Všem lehkoatletickým výkonům v Mexiku však nepochybně vévodil "skok do příštího století" amerického dálkaře, Boba Beamona. Beamonův rekordní výkon 890 centimetrů je tak výjimečný, že si zřejmě počká dlouhou dobu na přemožitele. Připomíná to situaci se světovým rekordem Jesse Owense ve stejné disciplíně — skoku dalekém. Owensův rekordní výkon totiž přežil nejen druhou světovou válku, ale dálkařům trvalo ze všech lehkých atletů nejdéle, než překonali rekord z předválečného období. Velkou postavou olympijských her byl americký diskař, Alfred Oerter, který v Mexiku zvítězil už na čtvrtých olympijských hrách za sebou. Shodou okolností tak získal olympijské zlato ze čtyř kontinentů — Austrálie, Evropy, Ázie a Ameriky, a vtipálkové docela příhodně tvrdili, že teď si bude muset Oerter počkat ještě na olympiádu, pořádanou někde na černém africkém kontinentě. Oerter byl vyjímečná sportovní osobnost. Někdy třeba i rok systematicky nezávodil, přesto se však dokázal brilantně připravit vždy každé 4 roky na největší sportovní soutěž — olympijské hry. Na své poslední olympiádě v Mexiku ovšem potřeboval k vítězství výkon o téměř deset metrů lepší, než na té první v Melbourne. Maratón v Mexiku nevyhrál do třetice Abebe Bikila, vzdal se pro zdravotní obtíže. Pro zlatou medaili na nejdelší běžecké olympijské trati si však doběhl jeho krajan — Mamo Wolde. Z desetibojařů byl tentokrát po osmi letech nejúspěšnější opět Američan — William Toomey. Světová sportovní veřejnost byla zvláště zvědavá na průběh závodu ve skoku vysokém. Američan Dick Fosbury totiž přišel s naprosto novým stylem — flopem. Fosbury jasně vyhrál, jeho styl se ujal a dnes už jím skáčí desítky nejlepších výškařů. Když mluvíme o Mexiku, tak nesmíme zapomenout jmenovat sovětského reprezentanta estonského původu, Janise Lusise, který první překonal na olympijských hrách devadesátimetrovou vzdálenost v hodu oštěpem. Vzpěračům v Mexiku vládl sovětský kolos Žabotinskij a plavcům dva Mikeové — Australan Wenden a Američan Burton. Z plavkyň byla výrazně nejlepší Američanka Debbie Meyerová, zato byl stejně výrazně zklamán její krajan, několikanásobný plavecký světový rekordman, Mark Spitz. V individuálních soutěžích získal pouze jednu stříbrnou a jednu bronzovou medaili. Jak si to však vynahradil o 4 roky později na olympiádě v Mnichově, na to se snad ještě pamatujete. Ale o tom až za týden.

(Pokračování příště)

petr horák:

INTERVIEW S JESSE OWENSEM

Několikanásobný olympijský vítěz, Jesse Owens, se po berlínské olympiádě roku 1936 začal věnovat několika druhům činnosti, jež neměly nic společného se sportem. Tento tichý, skromný americký černošský sprintér, se však, přesto ke sportu vždy vracel, ať už byl hostem na různých sportovních slavnostech anebo komentátorem televize či rozhlasu na různých závodech. Při mnoha příležitostech označil Jesse Owens olympijské hry naší doby za mamutí podnik, který se bude stále hůře organizovat. Owens hovoří o tom, že se montrealské olympiády zúčastní závodníci ze 125. či možná ještě více zemí. Podle Owensova odhadu tam bude 14 až 15 tisíc sportovců. A to už je velký počet lidí. Owens říká: "Je nutno mít na mysli, co všechno je pro takové dvoutýdenní soutěžení nutno udělat. Pak je třeba uvažovat o tom, kolik dní, kolik hodin, kolik nejrůznějších zařízení musíte mít k dispozici, abyste dokázali zaujmout spoustu lidí, kteří přijedou na olympijské hry, a z her vytvořili co nejužitečnější podnik pro hostitelskou zemi." Po této Owensově poznámce se rozhovor stočil na téma, zda bude v budoucnu vhodné pořádat olympijské hry nadále na jednom místě, zda budou jednotlivé země nadále soutěžit o právo hry pořádat, či zda snad nakonec nebude zapotřebí pořádat olympiádu na jednom stálém místě. Jesse Owens k tomu poznamenal:

"Jestliže budete pořádat olympiádu na jednom místě, pak mladí lidé z jiných částí světa nedostanou nikdy příležitost poznat způsob života a zvyky zemí, jež se za normálních okolností mohly stát organizátory her. Jestliže bude olympiáda na jednom místě, pak budete mít příležitost poznat vždy jen toto jedno místo. Myslím, pokračuje Owens, že je to veliká idea, že olympijské hry mohou být pořádány na různých místech světa: mnozí lidé totiž zapomínají na to, že olympijská zařízení jsou vlastně budována pro budoucí potřeby pořadatelské země. Mládež hostitelské země může těchto zařízení vhodně využívat a lépe se připravit na světové sportovní podniky v budoucnu. Pokud budeme tato zařízení mít, mají mladí kam jít a mají co dělat.

Jesse Owens se stal po berlínské olympiádě roku 1936 hrdinou sportovních příznivců z celého světa: kdekdo znal jeho jméno i tvář, každý věděl o jeho úspěších. Pro řadu mladých Američanů se stal Owens příkladem. Jesse Owens sám ovšem hovoří o tom, že i on měl a má své hrdiny.

Vzpomínám si, říká Jesse Owens, že jako třináctileté dítě jsem chtěl být takovým mužem, jakým byl tehdy nejrychlejší člověk na světě, Charlie Paddock. Chovám velkou úctu k účastníkům her; větší než k vítězům. Vezměte třeba Ralpha Metcalfa; to je velký sprintér a velký závodník. Velmi dobře znám třeba také Glenna Cunninghama. Po olympijských hrách se také rozvíjí přátelství, jež se zrodilo při závodě. Mám na mysli třeba chlapce, který nevyhrál, jehož jsem porazil, a k němuž chovám velkou úctu. Byl to totiž on, kdo mi už za vlády nacismu pomohl při závodě ve chvíli, kdy jsem to nejvíc potřeboval." Jesse Owens má na mysli německého dálkaře, LonGa Lutze. Lutz skončil ve skoku dalekém na druhém místě a Owens jej vlastně připravil o zlatou medaili. Adolf Hitler byl tehdy roztrpčen, že vítězství vybojoval americký černoch; zvedl se a opustil berlínský olympijský stadión, aby alespoň tímto způsobem Owense pokořil. Long Lutz však přišel k svému přemožiteli a za ovací obecenstva jej objal. Owens k tomu poznamenává, že tehdy si uvědomil, že lehká atletika, soutěžení a sportovní vystupování překonávají všechny předsudky. "Ten německý dálkař neměl žádný předsudek. Cítím proto k němu velký obdiv. A doufám, že i dnešní mladí budou mít to štěstí jako já, a naleznou někoho, koho budou moci obdivovat a snažit se jít v jeho šlépějích."

petr horák:

AMERIČTÍ LEHCÍ ATLETI PŘED MONTREALEM

Pryč jsou časy, kdy Američané vyhrávali na olympijských hrách bez větších problémů většinu disciplín. Na posledních olympijských hrách v Mnichově například získali pouze pět zlatých medailí. Kdekdo byl zklamán. Zbytek světa, především pak Německá demokratická republika a Sovětský svaz, je dnes konkurenci víc než těžkou. Neznamená to však, že Spojené státy budou v Montrealu bez šancí. Například mezi nejrychlejšími pěti sprintéry světa jsou tři Američané — Steve Williams, Reggie Jones a teprve devatenáctiletý středoškolák, Houston McTear. Vše také nasvědčuje tomu, že Spojené státy, nestane-li se něco nepředvídaného, by měly získat olympijské zlato i ve štafetě na 4x100 metrů. V běhu na 400 metrů se američtí příznivci lehké atletiky spoléhají na Ronnieho Raye, ale v tomto případě už není role favorita tak jednoznačná. Nadějemi Američanů na dvojnásobně dlouhé trati, půlce, jsou Rick Wohlhunter a Mark Enyeart. Nikdo dnes nepochybuje o tom, že nejlepším současným světovým půlkařem je Rick Wohlhunter; vzpomeňme však opět mnichovské olympiády a pádů favorizovaných amerických mílařů. Snadněji si uvědomíme, jak málo stačí k tomu, aby se rozplynul olympijský sen i těch největších favoritů. V běhu na 1.500 metrů budou bojovat o olympijské zlato pravděpodobně Bayi z Tanzánie a Novozélanďan John Walker.

V překážkovém běhu na 3 kilometry nedisponují Spojené státy v současné době atletem, který zaběhl čas pod hranici osmi minut, 26 vteřin. A to už je dnes na světovou špičku málo. Tragická smrt mladého Steva Prefontainea připravila Ameriku o nejlepšího vytrvalce a velkou montrealskou naději. Výraznější naděje tak zůstala z amerických vytrvalců snad pouze vynikajícímu maratónci Frankovi Shorterovi.

V překážkovém běhu na 110 metrů tentokrát zřejmě nebude po dlouhé době největší favorit ze Spojených států. Nejlepší na světě je dnes bezesporu Francouz Drut. K jeho velmi dobrým soupeřům však patří Američané Charles Foster a Tom Hill.

V běhu překážkovém na 400 metrů by podle papírových předpokladů patřily v Montrealu šance čtveřici: John Akii-Bua z Ugandy, Alan Pascoe z Anglie, Ralph Mann a Jim Bolding ze Spojených států.

V desetiboji by měl uhájit pověst nejlepšího atleta světa americký světový rekordman, Bruce Jenner. Podobně ve výšce by si neměl nechat ujít zlatou medaili jiný americký světový rekordman, Dwight Stones. Ve skoku o tyči budou mít Američané Dave Roberts a Don Ripley nejtěžší soupeře pravděpodobně v Polácích Kozakiewiczovi a Ślusiarském. Američtí reprezentanti v hodu diskem jsou nejvíc zvědavi na letošní formu československého olympijského vítěze, Ludvíka Daňka. Z diskařů Spojených států by to v Montrealu mohlo vyjít světovému rekordmanu Mac Wilkinsovi nebo kalifornskému policistovi, Johnu Powellovi. Ve zbývajících mužských lehkoatletických disciplínách, s výjimkou vrhu koulí, nepočítají zatím Američané s proniknějším montrealským úspěchem. Ovšem, do července se ještě může ve světové lehké atletice leccos přihodit, a mezi favority se náhle zařadí někdo, s kým se dřív nepočítalo. V historii je takových příkladů řada. Američané mají ovšem — jako v řadě jiných olympijských sportovních odvětví — handicap v tom, že mnoho z předních sportovců odchází přirozenou cestou do tábora profesionálů. Rozdíl v systému americké a východoevropské tělovýchovy a sportu se proto stal pro americkou stranu už trvalou nevýhodou. Při otevřených hrách by například americký profesionální koulař, Oldfield, těžko vůbec nalezl soupeře.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

ČS. SPORTOVEC JOSEF MALEČEK TŘIASEDMDESÁTNÍKEM

V New Yorku se 18. června dožil v plném zdraví náš nejpopulárnější sportovec Josef Maleček 73 let, čestný předseda Svazu čs. svobodných sportovců v zahraničí.

Náš "Pepík" — jak mu všichni říkáme — je od roku 1948 s námi v exilu. Zúčastnil se všech našich Sjezdů a k jeho narozeninám mu přejeme především hodně zdraví. Těšíme se, že se všichni s ním sejdeme přišti rok na našem XI. Sjezdu!

□

ZPRAVODAJ Z DOMOVA HLÁSÍ:

Staří páni pražské Slavie jsou opět na zájezdu v Německu, kde sehrají v Bonnu, Düsseldorfu a Norimberku zápasy v kopané. Předvedou jistě pověstnou starou kopanou s "českými uličkami". Franta Plánička, který oslavil své 72. narozeniny, odejel do Vídně, kde se sejde se svým dlouholetým přítelem Pavlem Mahlerem, s kterým hrával za Čs. národní mužstvo. — Gratulujeme Karlovi Fišerovi k zvolení předsedou Svazu. Držíme palce Sparté, ať postoupí do I. ligy, ale bude to těžké!

S pozdravem, vaši věrní.

Tis. Ref. Svazu

Z činnosti Rady

(Pokračování ze str. 9.)

vineniu, prichádzajúcimu zo Západu aj tak len socialistické krajiny plnia ustavenia tretieho koša.

Uvedieme niekoľko ukázok z komunistickej tlače, ako sa komunistická propaganda prejavuje v jednotlivých časopisoch a článkoch:

"Naše socialistická země, v níž dělnická třída pod vedením KSČ zvítězila a vybudovala svou státní moc — diktaturu proletariátu jako nejdemokratičtější moc v podmínkách třídní společnosti — s plnou internacionální solidaritou podporuje boj dělnické třídy v kapitalistických zemích . . . v současné době mezinárodní buržoazie zesílila požadavky, aby se prý mírové soužití přeneslo i do ideologické oblasti a vedlo k tomu, že komunisté ustoupí ze své revoluční marxisticko-leninské ideologie. Takový požadavek je samozřejmě zcela nepřijatelný."

(Rudé právo, 19. 3. 1976, str. 6.)

❊

"Tento rozpor (t.j. rozpor mezi "socialismem" a "kapitalismem" — rozuměj mezi sovětským státním kapitalismem a západní demokracií) může zaniknout a zanikne jedině vítězstvím nového řádu na celém světě. Proto také nemůže dojít k žádnému smíru mezi oběma ideologiemi . . ."

(Signál, č. 4, 1976, str. 2.)

❊

"Z uvedeného predovšetkým vyplýva, že v Záverečnom akte (Helsinské konferencie) sa ľudské práva a základné slobody ponímajú v jednote. Nie je tedy správne, ak sa akcentujú niektoré práva a slobody bez ohľadu na iné. Z toho vyplýva, že nastoľovanie otázok o slobode zmýšľania, svedomia, náboženstva a presvedčenia izolovane od ostatných práv, najmä politických, hospodárskych, sociálnych a kultúrnych, je vlastne v konečnom dôsledku pochybné. Naše ponímanie práv a slobôd a náš postup pri ich realizácii sa diametrálne rozchádzajú s tým, čo sa robí v súčasnom kapitalistickom svete . . . Ani táto oblasť sa nedá riešiť, inak ako z triednych pozícií . . . Pokiaľ ide o slobodu zmýšľania, svedomia, náboženstva a presvedčenia, v našom socialistickom zriadení sa nielen rešpektujú, ale aj dôsledne uskutočňujú. V ústave ČSSR je zakotvené: "Sloboda vyznania je zaručená. Každý môže vyznávať akúkoľvek náboženskú vieru, alebo byť bez vyznania . . . pokiaľ to nie je v rozpore so zákonom."

(Pravda, 5. 5. 1976, str. 3.)

Pravda však je, že v Československu v oblasti ľudských slobôd a občianských práv je to práve tak po Helsinkách ako bolo pred nimi. Náboženský útlak pokračuje, prenasledovanie kulturných pracovníkov, ktorí s režimom okupantov nesúhlasili, pokračuje. K spojeniu rozdvojených rodín dosiaľ nedošlo, v otázke cestovania nedošlo k nijakým uľahčeniam. Režim odmieta udeľovať víza k návšteve domov, ale tiež obmedzuje ako predtým návštevy príbuzných na Západe. Po Helsinkách ako pred nimi. Našou povinnosťou je vyvracať tvrdenie režimu, že on plní ustanovenia Helsinskej deklarácie.

ZBORNÍK O SLOVENSKOM NÁRODNOM POVSTANÍ

Stála konferencia slovenských demokratických exulantov vydala publikáciu o Slovenskom národnom povstaní. Publikácia, ktorú vytlačila tlačiareň Masarykovej Haly v Toronte, má 434 strán a prináša 15 originálnych príspevkov od organizátorov a priamych účastníkov povstania. (Dr. Lettrich, Dr. Ferjenčík, Dr. Beharka, R. Fraštacký, Dr. Martin Kvetko, kpt. Sečanský a ďalší) ako aj úvahy historikov profesora Miroslava Ličku a Dr. Ladislava Lipschera. Dr. Múdry popisuje reakciu západu na povstanie. Účelom publikácie je osobnými zážitkami, skúsenosťami a spomienkami účastníkov ako aj hodnotením spomenutých odborníkov vyvrátiť falšovanie tejto významnej epochy slovenského národného a československého vývoja komunistickým režimom, pomôcť budúcim historikom k objektívnemu zhodnoteniu týchto dejov. Publikácia stojí 10 dolárov a 80 centov (na úhradu manipulačních a poštových výloh). Knihu možno objednať na adrese: Naše snahy, c/o Martin Kvetko, 83-45 Broadway, Elmhurst, N.Y. 11373. Tel. (212) 249-7414.

□

KONGRES SCHVÁLIL ZÁKON NA USTANOVENÍ KOMISE, která bude kontrolovat plnění Helsinské deklarace

Senát i sněmovna representantů amerického kongresu schválil zákon, podle kterého se zřídí zvláštní komise, která bude kontrolovat plnění tzv. třetího koše Helsinské deklarace.

Je v našem zájmu, aby americká vláda a politické kruhy, které se ujímají iniciativy v této věci byly informovány, jak komunistické režimy dodržují k čemu se v Helsinkách zavázaly. Rada svobodného Československa sbírá dokumentaci pro tento účel. Zejména jde o podrobné informace o tom, kdy československá vláda brání spojení rozdvojených rodin, návštěvě příbuzných a pod. Rada svobodného Československa proto prosí každého, kdo takové informace má, aby je zaslal na adresu Rady, 2051 Park Road, N.W., Washington, D.C., 20010.

(Pokračování ze str. 1.)

Vo Svetovej rade cirkví a v Krest'anskej mierovej konferencii, založenej kedysi v rokoch pätdesiatych prof. dr. Hromadkom, sú organizované aj protestantské cirkve z Československa. Vystupujú tam tak suverénne, akoby náboženský útlak v Československu neexistoval, akoby tam panovala ideálna náboženská sloboda, za ktorej pracujú. Ich zásluhou sa stalo, že Svetová rada cirkví sa od svojho založenia v roku 1948 až do svojho valného zhromaždenia v Nairobi vlani v novembri náboženským pomerom v Československu a vôbec vo východnej Európe nevenovala. Predstavitelia protestantských cirkví z Československa sa o to pričinili, aby sa Svetová rada cirkví otázky náboženského útlaku v Československu nedotkla. A tak sa mohol na Západe udomácniť názor, že v Československu je to všetko v poriadku a že tí, čo rebelujú, rebelujú z iných, nie z náboženských dôvodov. Toto som chcel vyvrátiť a citátmi dokumentovať ako nezodpovedne si počínajú niektorí cirkevní predstavitelia slovenskej evangelickej cirkvi. Z toho sa dá usúdiť nie to, že cirkev katolícka nie je prenasledovaná a že nenesie hlavnú tarchu útlaku zo strany režimu, lež len to, že protestantské cirkvi respektíve ich predstavitelia, kolaborujú s komunistickým režimom viac ako predstavitelia katolíckej cirkvi.

Okrem toho vo Svetovej rade cirkví a v Krest'anskej mierovej konferencii sa vytvorilo hnutie, ktoré dáva väčší dôraz na takzvaný sociálny aktivizmus, na účasť cirkví pri riešení spoločenských problémov a menší na evanjelizáciu. Uviedol som stať z článku dr. Hlavoňa preto, aby som upozornil cirkevné kruhy na Západe, že napriek tomu aktivizmu a odklonu od evanjelizácie komunisti nemajú pre súdobý protestantizmus nijaké dobré slovo, a že ho odsudzujú ako "ideológiu kapitalizmu, ako nástroj buržoaznej doktríny aj v socialistickej spoločnosti, prenikajúci do vedomia lojálnych vyznávačov socializmu"

Neviem, do akej miery sa mi podarilo splniť tie dve úlohy, ktoré som s vydaním anglického čísla Našich snáh sledoval. Ale domnievam sa, že ani katolikom v Československu, alebo v exilu nemôže byť ľahostajný názor protestantských kruhov na Západe o náboženských pomeroch v Československu. Preto sa domnievam, že som si nezaslúžil výčitku, že som "politicky či konfesijne zneužil prenasledovanie náboženstva v Československu"

Martin Kvetko

PÁN BŮH ZAPLAŤ ZA VŠE, DŮSTOJNÝ OTČE VÁCLAVE!

Pátek, dopoledne 11. června L. P. 1976 byl zřejmě u sv. Prokopa v Chicagu — v bývalé české a dnes už zcela mexické Plzni — historickým protějškem 2. března z roku 1885. Tehdy — před 91 lety — čeští američtí benediktíni přijímali do své správy od dp. Viléma Čoky založenou českou Svatoprokopskou osadu, kterou pak během dlouhých devíti desetiletí včelí pilí budovali a opatrovali — i po přesídlení svatoprokopského kláštera do Lisle, Ill. V Chicagu vybudovali během let opatský chrám — nynější kostel sv. Prokopa, školu, vyšší školu, konvent, tiskárnu, chudobné začátky koleje, osadu sv. Víta, pomáhali sestrám benediktinkám zorganizovat první český starobinec, osadu Panny Marie Cellenské v Berwynu a sirotčinec v Lisle.

Při večeři 10. června 1976 jsme si uvědomili, že od sv. Prokopa odchází poslední náš česky cítící pionýr českého tiskového katolického apoštolátu, vzácný kněz a Boží člověk . . .

Všechno toto apoštolské úsilí, očividně nebem požehnané, bylo neseno touhou sloužit Bohu — církvi — národu; budovat Ameriku, pomáhat našemu opuštěnému věřícímu lidu udržet si či znovu nalézt víru v Krista, zděděnou po svých předcích, věrných cyrilo-metodějské a svatováclavské tradici.

Páteří všeho organizování krajanského věřícího lidu v USA byl pro skutečného zakladatele Lisle † opata Prokopa Neužila, O.S.B. — tiskový apoštolát. V dlouhé řadě těch důstojných Otců benediktínů — pionýrů z Lisle, kteří toto plně chápali a zasvětili tomuto úmornému, nevděčnému, ale nutnému tiskovému apoštolátu celý svůj život, je právě náš obětavý a neúnavný dp. Václav Michalička, O.S.B., (vedle ctih. bratří Petra Pavliňáka, údržbáře strojů a Rafaela Kozla, tiskaře — všeuměla) tím posledním mohykánem z českých benediktínů v Lisle, který třímal cyrilometodějský kříž pevně v ruce — i přes všechny zvraty a proměny v americkém katolickém myšlení až do minulého 11. června L. P. 1976.

Za jeho životní kněžský příklad, za všechnu jeho obětavost, věrnost, pracovitost, starostlivost, porozumění, radu, pomoc a lásku k trpícím věřícím ve staré vlasti jsme mu ze srdce upřímně poděkovali při malém rodinném loučení u sv. Prokopa ve čtvrtek večer 10. června, o jehož průběhu psala v minulém čísle H.N. paní Sylvia Kučera.

Drahý důstojný Otče Václave, užijte si pěkně mezi svými svou zaslouženou dovolenou. (Pozdravujeme sl. Marii.) Prosíme Boha, aby Vás nám ještě na dlouhá léta zachoval a Vás, abyste nám pomáhal nyní svou vytrvalou modlitbou.

Fr. Vojtěch

OPĚT DO SPILLVILLE, IOWA

Mnozí z vás si jistě rádi vzpomínají na zájezd, který před třemi léty v památném roce tisícileti pražského biskupství uspořádal Klub Domov do městečka Spillville v Iowě; kde v roce 1893 t.j. na prázdninách náš slavný hudební skladatel Antonín Dvořák, který v té době působil na newyorské "National Conservatory". S naší výpravou tehdy jela taneční skupina Moravské kulturní společnosti, která v hale místní školy zatančila národní tance v původních krojích a rozezpívala zpěvem našich písniček v místní společenské hale všechny přítomné, kteří se k tomu přátelskému krajanskému setkání dostavili v opravdu hojném počtu. Výpravu doprovázel otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb u sv. Prokopa v Chicagu, který v tamním kostele sv. Václava sloužil českou mši svatou, při níž byly zpívány naše kostelní písně, které doprovázel hrou na varhany zkušený "regenschori" Jožka Ivičič z Cicera.

Jen tolik ze vzpomínek na náš zájezd do "Dvořákova" Spillville v srpnu 1973.

Že i Spillvillským a všem těm, kteří zblízka i zdáli, z Cedar Rapids, Protivína a z celého širého českého okolí tehdy přijeli, zůstaly milé vzpomínky na naše krajanské shledání je dukazem to, že nás tentokrát sami pozvali, abychom jim v letošním roce našeho amerického bicentennia přijeli pomoc slavnostněji oslavit "Den americké nezávislosti". — Protože je to pro ně důležité, rádi jsme jim to slíbili. Do Spillville tedy vyjíždíme v sobotu 3. července odpoledne osobními auty. Jede s námi i tentokráte father Vojtěch Vít, který byl požádán, aby pro věřící obyvatelstvo českého původu ze Spillville a jeho okolí sloužil v kostele sv. Václava v neděli 4. července v 10:000 hod. dopoledne českou mši svatou s našimi zpěvy, českým a anglickým kázáním. Skupina našich mladých tanečníků a tanečnic předvede národní tance ve 12:00 hodin (v poledne) ve spillvillském parku, kde je Dvořákův kamenný památník, a kde se bude pořádat místní oslava našeho amerického bicentennia. Pan Bohuš Semrád laskavě slíbil, že s námi pojede, aby doprovázel kostelní zpěv na varhanech, na kterých za svého spillvillského pobytu pravidelně hrával Dvořák.

Zájemci, kteří se svými soukromými auty by se chtěli k našemu zájezdu připojit, jsou srdečně vítáni. O bližší informace ve věci ubytování a společné cesty soukromými auty, volejte paní F. Uhlířovou na telefoni číslo: 484-2103, anebo TA 9-6655.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovu;
pozorně snažívé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Tato trampota mě v semináři nejvíce tížila. Jak často bych byl chtěl s nimi promluviti, poraditi se, poprositi o rozřešení nějaké pochybnosti — nebylo možné! A co horšího: Když náhodou přecházel některý představený dvorcem v hodinu, kdy seminaristé si hráli, utíkali jsme bezděčně před nimi na všechny strany, jak před dravcem, nevědouce proč. Toto souženi bylo také k němu dobré: rozněcovalo v mém srdci touhu, abych se co nejdříve stal knězem, mohl se stýkat s mládeží, seznámit se s ní důvěrně a pomáhat ji ve všech okolnostech, aby se uvarovala zlého."

Náhrady za chladnost představených se Boskovi brzo dostalo v Aloisu Comollovi, který o rok později vstoupil také do semináře. Obě vroucím přátelstvím spjaté duše se vzájemně vyznamenávaly službami bratrské lásky a dobrým příkladem. Ruku v ruce kráčeli spolu bezpečně a rychle po cestě k Bohu. Comollo dával Boskovi příklad nejpřesnější poslušnosti, až úzkostlivé věrnosti v povinnostech, lásky vždy ostražité, aby nikoho ani slovem, ani činem neranila, hluboké zbožnosti, prozrazující se někdy i slzami a vzdechy, a až odstrašujícího sebemrtvení. Comollo byl seminaristou bez hany a vady. Bosko působil na Comolla nádhernými okamžitými nápady, zdravou veselostí, vždy dobrou náladou, výtečným smyslem pro zachování střední cesty ve všem, odporem ke všem zvláštnostem a jinými šťastnými dary své povahy. "Jen Comollovi děkuji za to, že méně příkladní seminaristé mě neziskali mezi sebe, a že jsem ve svém povolání prospíval," napsal Bosko po smrti Comollově, jehož dny byly tehdy již sčítány.

O podzimních prázdninách — Bosko byl po prvním roku bohosloví, Comollo po filosofii — procházeli se oba přátelé po okolí svého kraje. Rok byl tehdy velmi špatný, úroda na polích i na vinicích mizerná. Studenti se dívali s pahorku na vinice a litovali, že vinobraní bude slabé.

A "A co!" prohodil Bosko, věčný optimista, "na rok bude úroda lepší." "Doufám," odvětil Comollo. "Šťastní, kteří si pochutnají na novém víně. Však ty budeš mezi nimi."

"A ty ne? Či setrváš při vodě — jako v semináři?"

"Ach doufám, že do roka budu ochutnávat mnohem lepší víno."

"Co tím míníš?"

"Nic."

"Ale přece! Nechceš nám odejít do nebe?"

"Myslím na nebe jistě, ač ho nejsem hoden. Od nějaké doby pociťuji v sobě, Jeníku, takovou žízeň po nebeských dobrech, že se mi zdá nemožno, abych žil ještě dlouho na světě."

Comollo tušil správně. Za půl roku v pondělí po Květné neděli byl právě svátek Zvěstování bl. Panny Marie. Ráno dostal Comollo prudkou horečku a ulehl. Lékaři prohlásili, že je zle. O Bílé sobotě začal nemocný bleuznit a utíkat z lože. Bývalo slabošem, ale nyní bylo v některé chvíli potřeba až šesti lidí, aby jej udrželi na lůžku. K nemoci se přidružila jakási děsná úzkost. Comollo bývalo tak zbožný a plný důvěry v Boha, nyní však křičel všecek zděšen, jak obstojí na soudě Božím, který se blíží. Za několik hodin se uklidnil, nabyl jasného vědomí, přijal uctivě svaté svátosti a v úterý velikonoční 2. dubna 1839 vydechl svou čistou duši, kladu ruku do ruky svého nejmilejšího přítele Boska, vzlykajícího u jeho lůžka.

Dne 3. dubna k večeru byl pohřeb. V noci poté se stala v semináři zvláštní událost, která je dosvědčena četnými svědky, takže o ní nemožno pochybovat. Nechme o ní vypravovat Boska samého. "Byli jsme důvěrní přátelé a řídíce se četbou některých knih, slíbili jsme si, že se budeme za sebe navzájem modliti, a kdo z nás bude dříve odvolán na věčnost, že přijde pozůstalému podat zprávu z onoho světa. Svůj slib jsme si několikrát obnovili, vždy dodávajíce, jestli to Pán Bůh dovolí a bude-li se mu tak líbit. Jednali jsme dětinsky, nechápajíce významu svého slibu, třebas jsme slib brali vážně a trvali na jeho splnění. V Comollově nemoci jsme si slib několikrát připomněli, a když Comollo zemřel, čekal jsem nejen já, nýbrž i jiní, kteří o slibu věděli, jeho splnění.

V noci po pohřbu Comollově, 4. dubna, ležel jsem s bohosloveci ve spárně u jižního dvora. Ležel jsem, ale nespal; přemýšlel jsem o daném slibu a trýznil se předtuchou něčeho, co se potom stalo. Po půlnoci bylo slyšet z konce chodby dunivý hřmot. Hřmot byl slyšitelnější, dunivější a silnější, čím více se ke spárně přibližoval. Zdálo se, jako by chodbou jel těžký nákladní vůz, ne vůz, nýbrž vlak, ne vlak, nýbrž jako by hřmělo dělo. Hřmotu nelze slovy vylíčiti. Byla to jakási směs třískání tak často se opakujícího a tak silného, že všichni, kdo třesk slyšeli, třásli se strachy a nemohli ani promluvit. Hřmot se blížil, prohouzeje za sebou hřmot ještě strašnější. Zdálo se, jako by stěny, podlaha a strop chodby byly železnými plotnami, kterými kdosi o sebe tluče. Seminaristé se probudili, ale nikdo ani nehlesl. Já jsem byl strachem jako zkamenělý. Hřmot se blížil a byl hrozivější a hroznější. Už byl u samé spárny. Dveře se rozletěly samy od sebe. Hřmot rachotil dál, doprovázeje jakési matné a různobarevné světélko, které, jak se zdálo, hřmot řídilo. Najednou se vše ztišilo, světélko se rozjasnilo a bylo slyšet jasným a zřetelným hlasem Comollova slova: "Bosko, Bosko, jsem spasen."

V té chvíli se ve spárně ještě více rozsvětlilo, cosi zahřmotilo tak děsně, jako by chtělo celý dům snésti do propasti. Najednou se vše ztišilo a světlo zmizelo. Bohoslovci vyskákali z lůžek a utíkali, nevědouce kam. Někteří se nakupili do koutka, jiní se tísnili kolem dohlížitele, kterým byl tehdy Don Josef Fiorito z Rivoli. Nikdo již nespal, všichni úzkostlivě čekali na svítání.

Já jsem zažil nejvíc a bál jsem se tak, že bych byl v oné chvíli raději umřel. Onemocněl jsem a byl už na pokraji hrobu. Mé zdraví bylo úplně otřeseno, zvetšil jsem se až za mnoho let potom.

Nechť si každý čtenář soudí o tomto zjevení podle své libosti, ale upozorňuji, že dosud žije několik svědků té události. Vyprávím podrobně, jak se vše stalo, a varuji všechny své hochy, aby nikdy takových úmluv nečinili. Míchání věcí přirozených s nadpřirozenými se mstí, zvláště jde-li o věci, pro spásu duše nepotřebné.

Láska nikdy nepřestává, praví Písmo svaté, a nepřestala nikdy láska mezi Boskem a Comollem. Do smrti vzpomínal Don Bosko vděčně na vzácného přítele svého mládí a na všechno duchovní dobro, které z jeho přátelství vykvetlo.

Po dobu svého šestiletého pobytu v semináři chierském těšil se Bosko nejlepší pověsti. Když se před svěcením kněžským jeho představení o Boskovi radili, připsali do katalogu k jeho jménu: Prospěch ve studiích víc než nejlepší, plus quam optime. Co do povahy: Svou horlivostí zaručuje výtečné úspěchy v budoucnosti.

Tyto stručné poznámky daleko ještě nevystihovaly skutečnost. Bosko byl opravdu vzorným seminaristou. Byl až úzkostlivě věrný v plnění i nejmenších povinností, poslušný domácích stanov, vše konal podle rozvrhu hodin a na hlas zvonku. Ať mu uložili cokoli, vykonal vše na minutu. Pilné a duševní čilost mu pomáhaly, že byl s denními úkoly brzo hotov a oddával se četbě a studiu řeči. Nemožno si ani představit, kolik knih svatých Otců a církevních spisovatelů za šest let pročetl. Zvláště jej vábil církevní dějepis. Z knih asketických nejvíce cenil Následování Krista od Tomáše Kempenského. Jeho bohaté vědomosti mu potom nesmírně sloužily v boji s bludy protestantskými, liberálními, jansenistickými a jinými.

Svým spolužákům byl výtečným a milovaným kamarádem, ochotným ke každé službě, ať jej požádali o výklad nedostí chápané přednášky profesorovy, nebo o vysvětlení nějakého temnějšího místa v knize. Také jiné seminární služby prokazoval rád svým spolužákům. Co chvíle přišel někdo: "Jeníku, vyhol mi tonsuru, ohoř mě, poslouchej, mám díru v klerice, ty umíš všecko, zašij mi ji; Jeníku, udělej mi biret, zalátej mi střevíc." A Jeník každému ochotně posloužil. V seminární nemocnici bývalo vítaným rádcem a ošetřovatelem nemocných. Uměl výtečně dávat obklady, obvazovat, těšit a rozveselovat všecky nemocné seminaristy. Byl zbožný, ale nemiloval zvláštnosti. Úkony jeho zbožnosti bývaly prosté, nikdy nudné a rozvláčné, spíše střízlivé praktické, ale plné hluboké víry a lásky k Pánu Bohu. A takovou zůstala jeho zbožnost pro veškerý jeho život. Jsa odjakživa veselý a vždy dobré nálady, býval ve společnosti vítán jako sluneční paprsek. Byl nevyčerpatelným vypravěčem nejlepších anekdot, mistrem v žertech, a na radu Cafassovu obveseloval bohoslovce dosti často i svým uměním kejklířským. V některé dny směli bohoslovci hrávat taroky. "Nebyl jsem výtečným hráčem," vypravuje Don Bosco, "ale obyčejně jsem vyhrál a míval jsem plnou hrst soldů. Vida však své kamarády smutné, že prohráli, bývával jsem smutnější než oni. Potom jsem spozoroval, že hra mi utkvívá v paměti. Nějakou dobu jsem se nemohl ani pořádně modlit, ani studovat, neustále jsem myslil na krále, na kluka, na devatenáctku, na plakáta z tarokú. Tak to nesmělo jíti dál. V roce 1836 jsem se rozloučil s tarocky i s jinými hrami navždy."

Na slunečních hodinách na dvoře semináře chierského býval nápis: "Afflictis lentae, celeres gaudentibus horae. Zasmuštilým jdou pomalu, veselým hodiny prchají." Když Bosko poprvé četl ten nápis, zaradoval se a pravil: "Budeme veselí a léta nám uběhnou jen což." A Bosko byl seminaristou veselým. Sotva však zazněl zvonek, ustoupila veselost vážnosti, tichosti a soustředění. Nikdo neviděl Boska rozhněvaného, nikdo ho neslyšel stěžovat si na stravu, na pořádek a na podobné věci, na které si v ústavech nespokojení chovanci stěžují. Přijímal dobré i nepříjemné věci usměvavě, podrobuje se i v souženích denního života, svaté vůli Boží.

Jako nikdo jiný nestal se ani Bosko svatým přes noc. Svatosti lze dobýti velmi těžce, svatost nespadne nikomu do klína. Království Boží není královstvím tohoto světa, které dědívají princové ještě v kolébce. Bosko musil svou živou povahu a její sklony často velmi namáhavě přemáhat.

Pokračování

Dějiny modlitby Zdrávas Maria

Sv. Lukáš zahajuje ve svém evangeliu tuto modlitbu andělským pozdravem "Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou; po něm následuje Alžbětin pozdrav Panně Marii: "Požehnána ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého. Později liturgie oba pozdravy spojila a tak vznikla prvá půle Zdrávasu.

Anděl při svém pozdravu nenazval Pannu Marii jejím jménem. Nebylo toho zapotřebí, poněvadž ji měl před sebou. Křesťané ale při opakování tohoto pozdravu přirozeně k němu připojili i Mariino jméno. Ježíšovo jméno připojil ke druhému Alžbětinu pozdravu papež Urban IV. r. 1263. V téže době začal též převládat zvyk, že křesťané se při pozdravu Panně Marii uklánějí, anebo dokonce poklekají. Většinou tím napodobovali tehdejší obrazy, na nichž umělci obvykle znázorňovali anděla, klečícího před Boží matkou se skloněnou hlavou. Počátkem XV. st. se začala k oběma pozdravům připojovat i prosba: Svatá Maria, pros za nás hříšné. Konečně v r. 1568 papež Pius V. celou modlitbu doplnil, takže v breviáři ji nalézáme už v dnešním znění.

Na první pohled se zdá, že modlitbu složil nějaký rozjímavý člověk, ale ve skutečnosti se vytvářela pomalu a postupně během celých staletí. Přesto však je možno považovat ji za modlitbu vyplynulou z rozjímání. I my konečně, při jejím opakování, se v srdci spojujeme s miliony křesťanů, kteří v průběhu tolika staletí jako my opakovali andělův a Alžbětin pozdrav.

Připojujeme ještě několik zajímavých údaju. K nejznámějším zjevením Panny Marie došlo v Lurdech (1853), ve Fatimě (1917) a v Banneux (1933). Všechna poselství Panny Marie při těchto zjeveních mají stejný obsah: Vraťte se k Bohu, čiňte pokání, obraťte se a změňte svůj způsob života.

Existuje obrovská literatura o Panně Marii. Největší specializované knihovny mají 30.000 — 40.000 svazků. Patří mezi ně např. knihovna Servitů v Římě, Redemptoristů v Dreux a další v Banneux a v Lovani. Panně Marii je zasvěceno i mnoho katedrál; jen ve Francii např. celá třetina. Nejznámější z nich je pařížská katedrála Notre Dame. Kostelů, zasvěcených Matce Boží je pak přímo nespočetné množství; pouze v Římě jich je celkem 120. Na Islandě jich bylo před reformací 100 z celkového počtu 200. V Belgii jich je 470 s 3.590, v Portugalsku 1.040 z 3.890, v Rumunsku tvoří 60% všech pravoslavných kostelů a ve Španělsku mají přes 1.000 mariánských svatyň. Veliký počet kostelů a kapliček je i v naší staré vlasti zasvěceno Panně Marii, z nichž mnohé jsou na starodávných poutních místech.

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

Part II

THE SONS BUILD ON THE FOUNDATIONS OF THE FATHERS

Czech-American Catholics after 1890

(Continued from last issue)

Chief among these were the theater, presenting plays in which the minor roles were assigned to young people, and various recitals in which the latter had an opportunity to participate. The unions and individual lodges likewise sponsored athletic clubs, juvenile bands, drill teams, and competitions of all sorts. For the smallest of children they provided Thanksgiving, Christmas, and Easter parties.

The Catholic fraternals did and in many cases still do and insist on the observance of practical Christianity by their members. Basically, of course, it was Catholicity which led to the foundation of the various orders by the charter members and the clergy who desired that they be distinguished from the swelling numbers of Czech liberal benevolent societies. Catholic fraternals have admitted to membership Catholics only and in their By-Laws required that these lead a Christian life. Divorce or scandal of any sort on the part of members has not been countenanced and frequently led to expulsion. The unions through their lodges have frowned on public entertainment, receptions, and dances during times reserved by the Church for penitence, advocated a Catholic education of members' children, and made communal reception of the Eucharist obligatory at designated intervals. A part of their Catholic action has reflected itself in the support of deserving but indigent young men for the priesthood. The men's "Union" in Texas even to this day has maintained an enviable record in this respect.

Because of their Czech-American character it was natural that all fraternals would be interested in the cultural and political aspects of that country from which in the first three or four decades following their organization came an overwhelming majority of their members. The interest in the people and the nation itself to 1914 was shown by contributions to the so-called "Minority Schools." These were privately endowed Czech schools in the Germanized areas of Bohemia and Austria which were refused the aid of public funds. Thousands of dollars over the years were donated for this purpose. Another form of assistance for things in Bohemia derived from the fact that the unions generously contributed to the alleviation of suffering caused in the homeland by floods, crop failure, fires which burned down entire villages, and the poverty of extremely indigent families.

CZECH-AMERICAN CATHOLICS HELP TO FREE THEIR HOMELAND

The effectiveness, leadership, and loyalty to ethnic antecedents of the fraternal organizations was nowhere more forcefully demonstrated than in the last two years of World War I, in which the Czech-American Catholics resolved to fight for the freedom of Bohemia and Moravia — the later Czechoslovakia.

The Catholic Bohemian group did not become militantly active in the conflict of the nations until after the United States declared war on Germany, April 6, 1917. The declaration followed Germany's challenge of the freedom of the seas by unrestricted submarine warfare and thus involved a violation of an international principle.

Clearly associated with Germany in war was Austria-Hungary, among whose polyglot lands and nations also belonged Bohemia, Moravia, and Slovakia. Austria was dominated by its German element and Hungary by the Magyars. Either ruled at the expense of its greater majority of Slavic subjects such as the Czechs, Poles, Croats, Serbs, Slovenes, and Slovaks.

When the war began in July, 1914, the liberal groups among the Bohemian non-Catholic lodges in America launched an action, which, judging from their expectations, was to lead to the political and cultural freedom of the old country. Similar movements were initiated among the Czechs living in Russia, England, France, and Serbia. During the course of 1915, these movements, save for the Russian, were consolidated under a committee headed by Thomas Masaryk, Eduard Beneš, and Milan Štefanik.

For two years the movements struggled for an official recognition. This finally arrived in the declaration of war aims, stated by England, France, and Russia in January, 1917. In this document the intention of the Allies to free the Czechs and Slovaks was explicitly spelled out.

The events of winter and spring 1917 occurred with such rapidity as to demand an immediate action on the part of the Czech Catholics. Over and again the world heard of Woodrow Wilson's goals to free all nations from political overlordship of the larger powers, to make the world safe for democracy, and to enforce the principle of national self-determination in the relations of nations and peoples to one another.

When in 1917 America entered the war, the idealistic program of its president became a plan of action in what was called "The Great Crusade". Americans, Wilson said, were privileged to spend blood and money for the freedom of oppressed nations and for a new world order.

For the Czech Catholics the recognition of Bohemia's political claims on the part of the Allies in January 1917, and America's own war effort meant only one thing; namely, that they as a group must abandon their stand of neutralism and join in patriotic duty for America and filial love for Bohemia the ranks of those who since 1914 had pointed their efforts in the direction leading to the liberation of the Czechs and Slovaks.

The instrument which the Czech Catholics devised for the purposes of their cooperation was an association existing even now—the "National Alliance of Czech Catholics." The "Alliance" however, did not spring full grown from the head of Jove, but had a parent in still another society which leaders of the time, like Father Valentine Kohlbeck, John Straka, Judge Frank H. Bicek, Dr. Matthias Lorenz and others sought to organize since the early 1900's. This parent association was known as the "Alliance of Czech Catholics in the Chicago Archdiocese," founded in 1912.

The purpose of the group, established in 1912, was as interesting as necessary. The rather recently arrived Czechs, though many in numbers, did not receive the proper kind of recognition in civic, religious, political, and social affairs. Having settled the country in progressive stages since 1850, they considered themselves Americans and smarted under the injustice done to them by what seemed an intended neglect on the part of the older and more assimilated national and even native groups.

Even in its early stages the "Alliance" displayed definite and tangible successes. Apart from these it functioned as a representative organization ready for action if any need or emergency arose. Such an emergency appeared with the outbreak of World War I. Under the control of the "Alliance" and with its generous support, the Bohemian Catholics of Chicago established the so-called "Saints Cyril and Methodius Fund" for the collection of money to relieve the want and suffering of war widows and orphans in Bohemia and Moravia. For almost three years the Fund operated successfully as an agency of the Catholic war effort but, be it noted, for benevolent or charitable and not military purposes.

Up to April, 1917, the position of the Czech-American Catholics, like that of their co-religionists in Bohemia, was largely that of demanding political and cultural rights for the mother country in a historic or traditional rather than revolutionary manner. The stance taken by them was the old approach to the question of Bohemia's government, demanding that the Czechs obtain a right to rule themselves in domestic matters but that in international relations they act as a member of a greater whole; namely, as a part of the federalized Austro-Hungarian state.

The Czech Catholics worked their way into an active participation in the revolutionary movement by gradual degrees, beginning with January, 1917. On July 4, 1917, they joined the liberals and subsequently the Slovaks in the pursuit of Czechoslovakia's freedom. In the process of this reorientation the old "Alliance" of 1912 was transformed into what still remains today's "National Alliance of Czech Catholics." The local status of the former organization was raised to a national scope and many in numbers, did not receive the proper kind of recognition in civic, religious, political, and social affairs. Having settled the country in progressive stages since 1850, they considered themselves Americans and smarted under the injustice done to them by what seemed an intended neglect on the part of the older and more assimilated national and even native groups.

(Continued in next issue)

SECOND INSTALLMENT REAL ESTATE TAXES

The Cook County Treasurer's office today began the mailing of 1.3 million second installment real estate tax bills.

Treasurer Edward J. Rosewell said that the official penalty date for the tax payment is August 2. After this date, a one percent penalty per month on any portion thereof on the amount due will be assessed. The actual penalty date is August 1, but because this is a Sunday, payments will be accepted without penalty the next day.

Rosewell said that his office currently is mailing the tax bills to the townships of Berwyn, Cicero, Evanston, River Forest, and Hyde Park.

Under the law, the Treasurer must have 1.3 million tax bills in the mail 30 days prior to the August 2 penalty date.

"We have geared our staffs to work double shifts and weekends to insure that all the bills will be in the mail to meet the penalty date," Rosewell said. "We will begin the distribution of the tax funds as soon as payments are received. I urge all taxpayers to make their payments as quickly as possible so that we can make the disbursements to the County's more than 700 taxing bodies.

The second installment bill reflects the actual real estate tax due for 1975. The first installment was merely an estimate based upon 50 percent of the previous year's bill.

The second installment bill also reflects the Homestead Exemption which has been deducted from the bill.

Rosewell said that persons who do not receive their real estate tax bill by July 1 should contact his office at 443-7930 or visit his office in Room 112 of the County Building.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

● 41st INTERNATIONAL EUCHARISTIC CONGRESS

CZECH COMMITTEE

(Conclusion from last issue)

Organizational matters: Mr. Sukany reports the state of the account as being now about $2.052. There is a need for us to send at least a partial payment of $200 to Father Alois Vyoral to defray the cost of paper used for the printing of a Liturgical Booklet. $50 should be given to the secretary to help pay for the paper used for our purposes, to pay one-third of the amount to Gino's for service of lunch, and about $650 for catered dinner for the clergy to the Chateau Caterers. Furthermore, $100 should be sent to Sabadas Color photographers, $52.50 to the Mannequin Display Service in Philadelphia, and finally a $6 fee to Congress Housing Bureau. This total payment accounts for $1058.50, so state of account is being reduced to about $900.

Public relations and publicity is provided mostly by **Hlas Národa** (Chicago), **Našinec** (Texas), **Nový Svět** (Cleveland) and **Hlasy** (Canada) and Voice of America. In news releases recently, Dr. Francis Hradil of Denver prepared a short English and Czech account about Blessed John Neumann for newspapers. Coverage of Czech participation will be provided by Rev. Dr. Alexander Heidler, director of Religion Dept. of Radio Free Europe in Munich, Mr. Pavel Pechacek of Voice of America in Washington, D.C., who are already appointed for this purpose. In addition, Radio in Canada (Dr. Sorv) and reporters from Philadelphia's main newspapers: Inquirer, Bulletin and Daily News will provide coverage. Also reporter and photographer, Robert Halvey, from Catholic Standard and Times of Philadelphia, will be on the scene. Char-Com Productions of Chicago Ridge for filming will be represented by Miss Powers, who already requested preliminary information about Czech affairs.

Hospitality: As was announced previously, Czech Committee will be host with a buffet dinner for all hierarchy, clergy, lay assisting ministers, readers, members of Committee and those in national costumes, at the cafeteria of St. Peter's School. Dinner will be catered by Chateau Caterers and Mr. Sukany reports the cost of dinner will amount to $6.50 each and 100 dinners are on order. Priests will have their drinks in Slovak Hall to meet the people. At the same time (1:00 to 3:00 P.M.) at the Slovak Hall on Cambridge Street next to St. Peter's rectory, a dinner and refreshments will be served to all people. Mr. Sukany negotiated with Gino's, and a boxed individual dinner will be provided for a cheap price of $2.00, i.e., $1.60 for dinner and 40 cent for the Committee for defrayal of expenses. 500 dinners are on firm order, and if need arises, then more dinners will be provided promptly. Drinks, coffee, tea, soda, beer, etc. will be available in the Hall to full satisfaction and must be paid for separately. Father Vyoral and his friends from New York City will supply Czech Kolacky and bakery (about 2000 Kolacky), which will be served free. Distribution of dinners and refreshments will be in the care of Mrs. Helen Pfeifer, Mrs. Giampietro, Mrs. DiStefano and Mrs. Rosaria Hosmer, with the assistance of young ladies students of Rosemont and Chestnut Hill Colleges. It is desirable that all participants take their dinners with us because the Committee is bound by agreement with Gino's and Chateau. Menu for the boxed dinner will be: 2 pieces of chicken, potato salad, cole slaw and dinner roll. Menu of catered dinner for clergy: soup, roast beef, two vegetables, dessert, coffee. Supper is not planned. Nevertheless, for those returning home in buses (like Washington or New York City, etc.), it could be provided also by Gino's if requested.

Procedures for getting of tickets were already described in the previous bulletin. An individual may order tickets for him/her self only. No group orders will be accept except for those persons ordering as a head of a household for their immediate family. Tickets are available at Travel agencies and diocesan coordinators referring to specific instructions previously sent regarding group order procedures. Please act promptly and follow instructions!

Housing. Regulations were announced previously and have to be followed up to be successful. We repeat, the best way is to contact immediately the coordinator of your diocese and your travel agency, and they contact the Central Office of the Congress. At the same time, let us know and our secretary will expedite it on this end. The sooner arrangements are made the better. For individual traveling, the best thing is to contact your friends in and around Philadelphia for overnight stay, and if you do not have any friends here, then contact the Housing Committee of the Congress directly. Our Committee is ready to be helpful to expedite it.

Czech attendance at the Congress is still rather that of hope than of fact. So far only Chicago area, Endicott, N.Y., Los Angeles, Washington D.C. areas are registered. New York area under the leadership of Father Vyoral is preparing four buses and two buses of the parish of Our Lady of Perpetual Help under the guidance of Rev. Thomas G. McPartland are ready. It is heard that some buses are in preparation in the Baltimore area and in Cleveland area. Some delegation is in the making in Hartford, Connecticut. It is also heard that some delegations and individuals will come by car. Nothing was heard from Nebraska, very silent is Canada, from where we hope to have some delegation, especially from Chatham in Ontario; very quiet is Texas, from where is some hope for a delegation. Nothing was heard as yet from Pittsburgh, Toledo, etc. All places were contacted, and were informed and reminded that we need their participation and financial assistance, but some of them did not even answer. I hereby again encourage everyone who can to come because other nationalities will have large attendances; please help us to avoid a great embarressment if Czech attendance would not materialize as hoped and expected. All buses and individuals by cars are reminded that they should be in Philadelphia by 10:00 A.M. to have time for the Czech Mass at 10:30 A.M. Parking places will be reserved by the police on Girard Ave., 4th Street, Cambridge Street and the adjacent neighborhood around St. Peter's Church and School. Slovak Hall is located at 1150 N. 4th Street, near 4th Street and Girard Ave. and Cambridge Street. Slovak Hall will have a Czechoslovak and American Flags flying from its second floor window St. Peter's school is adjacent to St. Peter's Church and there will be a classroom reserved for dressing in national costumes. Service and directions will be provided by members of the Committee and volunteer students with badges.

There will be a possibility also to make a guided tour to the Liberty Bell and other memorable places in Philadelphia in your own buses with our (student) guide. If any delegation has some wishes, communicate them to us if we can be helpful. We need your financial support badly, although we are trying to keep expenses at the minimum. All gifts, donations and volunteer work is very much appreciated, and a detailed account of individual donations and expenses will be made public in our last bulletin. Your support is indispensable to Czech participation in the Congress if it is to be successful, meaningful and effective. Please do not let us down!

Finally: An office handling preparation for the expected canonization of Blessed John Neumann has been opened at 222 N. 17th Street (Tel. /215/ 587-3625) by the Redemptorist Fathers and the Archdiocese of Philadelphia. Redemptorist Father Adam J. Otterbein coordinates the Bishop Neumann's office with inquiry with Msgr. James McGrath. If you have any information, contact this office. We Czechs should think of charter flight to Rome in time of expected canonization (most probably Sept. 26, 1976). If anyone would be interested, contact me or this office. Perhaps Mr. John Sochor's Travel Agency in Endicott, N.Y. could be in charge of it.

Furthermore, in view of the fact that about fifty priests will be concelebrants at the Mass, and due to the fact that Monsignor Skarvada, National Delegate for spiritual care of Czech Exiles, will be here, it would be advisable to have a clergy meeting. Perhaps the best time would be on Monday, August 9, 1976 at 10:00 A.M. at the Chesnut Hill College, 9601 Germantown Ave., Chestnut Hill, Philadelphia 19118. Although a few priests will have to leave, it would be well if the greatest part of the clergy could extend their stay so that they can be present at the meeting. Let me know whether this meeting should be held or not as soon as possible. Indicate also your interest and preference of time, so that we will be able to make proper comunication in this regard.

God bless you!

YOUR ATTIC AND BASEMENT MAY HAVE VALUABLE JUNK (Antique)!
Make Your Spring Cleaning Profitable
CALL BOB
The Wholesale Wholesaler
Tell your friends
Call 871-0905
Nite and Day

Cleveland News

Czech Catholic Weekend will take place July 17th and July 18th. A reception and dance will take place at Karlin Hall 5304 Fleet Ave. on Sat. July 17th beginning at 7:30 P.M. honoring out of Town guests especially the Czech Canadians from Toronto and Chatham. The Karlin Brass Band will play. No reservations are needed. The Kitchen will open at 6:00 P.M.

A Czech Mass and sermon will take place at 1:30 A.M. on Sunday, July 18th at Our Lady of Lourdes Church, E. 53rd & Hamm Ave. A picnic and cultural program will take place at 2:00 P.M. at Ceska Sin Sokol, 4314 Clark Ave. The Karlin Brass Band will play for dancing. Folk dance groups from Swanton, Ohio, Chatham & Toronto, Canada will perform. The kitchen will open at 12:00 noon.

Joe Kocab 883-4760

In HALLETTSVILLE, Texas

MASS IN CZECH

Mass in the Czech language will be celebrated in Sacred Heart Church, Hallettsville, on Sunday, June 27 at 3:00 P.M. Hymns and sermon will also be in Czech. Confessions will be heard from 2:00 P.M. Not only local parishioners but people from surrounding parishes are welcome to take advantage of this and participate.

Msgr. Alois J. Morkovsky

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

Czech Mass every Sunday at St. Procopius in Chicago, at 10:30 A.M. with Hymns and Sermon in Czech.

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

WHAT KIND OF "FOURTH?"

The Mayor of Philadelphia has requested 15,000 federal troops to assist his police in keeping order during the Bicentennial celebration over the fourth of July.

FBI Director Kelly tells a labor audience that crime is so out-of-hand in America that the people will have to take additional measures for self-protection from criminals.

Finally, even the national television networks begin to warn that violence is planned by terrorists and subversive groups to mar the July 4th Independence Day Bicentennial.

It appears that a great many people are beginning to wake up to the plans of the People's Bicentennial Commission, the Marxist propaganda organization which appears to be coordinating a nation-wide program of violence aimed at intimidating those who want to really express their love of America on the "glorious fourth." This column has warned about these plans for well over a year and we applaud each authority who has determined that such plans will not succeed. It if takes 15,000 armed troops to keep order in Philadelphia, then Mayor Rizzo is right in asking for them. The American people have the right to visit that city or any other historic shrine, including the Capitol city of Washington, D.C. without fear of being hurt or harassed by an unruly mob bent on destroying the United States.

The Ultimate Answer

However, the ultimate answer lies with all Americans. FBI Director Kelly admitted in a recent speech that all this country is doing to prevent crime and to catch and punish criminals is not enough. When he suggested the police must have help from the people, he was not suggesting vigilanti organizations or that the people take the law into their hands.

If the radicals succeed in preventing decent Americans from celebrating the Bicentennial by resorting to mass demonstrations or with threats of violence, they will know they can go ahead with the more serious program to create a new war to overthrow our form of government.

If, on the other hand, the American people join hands with their local law enforcement authorities and make it very plain we will not tolerate any such interference with our celebration, then these enemies of America will retreat.

I recommend we celebrate the 4th of July in every American community.

ATHENS and SPARTA, 1976

Karel Hujer:

"We practice no periodical deportations, nor do we prevent our visitors from observing or discovering what an enemy might usefully apply to his own purposes... We are alone among mankind in doing men benefits, not on calculations of self-interest, but in the fearless confidence of freedom..." This excerpt from the famous oration of Pericles, the great leader of Athenian democracy twenty-four centuries ago, might well be considered a recent statement of an American Bicentennial address. It was given on the occasion of a funeral oration commemorating the first victims in the war with totalitarian Sparta, with the entire population of the city state gathered. In our chronology the year was 430 B.C. It was half a century after Sparta and Athens side by side had staved off an avalanche of Persian invasion. Carefree Athens and its empire then experienced the unparalleled glory of a golden age of highly developed art and philosophy, when the best literature, art sciences and philosophy flourished, which still nourishes the thought of today. Think of the galaxy of incomparable minds including Socrates, Plato, Aristotle and many others who belonged to that period.

Pericles' oration, delivered perhaps from the traditionel Aeropagus at the foot of Acropolis, in the second of the 20 years of fratricidal war of Athens with Sparta, is considered by Sir Richard Livingstone the greatest speech in the history of Western civilization. This statement of Athenian democracy, aeons ago, contrasted the Athenian ideal with Spartan dictatorial oligarchy. Who was this man whose address survived these many centuries and was recorded by his contemporary Thucydides?

This statesman, Pericles, was a friend of the great rational philosopher, Anaxagoras, and sculptor, Phidias, and he displayed the highest gift of a democratic politician—courage. He led the people instead of being led by them. He never sought power by improper means nor did he flatter the masses. Rather, he could afford to anger them by contradiction.

Once again we follow the pathetic aspect of our present election campaigns, unsobered by the precarious state of the world, and we ponder over the extremely rare ancient leadership of Pericles. Where can we seek these qualities in recent decades at various election campaigns? Why are we not truly united in an awareness of the ominous state of encroaching Soviet Communist imperialism which, like a monstrous octopus, sneaks into various global recesses under the enticing slogan of liberating the proletarians of the world? The fact of so many candidates reminds us of the position of the ancient carefree and prosperous mercantile republic of Athens against stringent, cruel, totalitarian Sparta. When Athens lost the leadership of Pericles by his premature death during the plague in the early stage of the tragic war, inability to reach an agreement in the swarm of power-seeking politicians, the 20 years of Peloponnesian war ended with Athens prostrate in ruins.

The conflict between what we today would call two little towns, Athens and Sparta, the then city states, separated by a distance smaller than Washington is from New York, is a provincial incident as contrasted with our present globe-encircling diplomatic intrigues. The Peloponnesian war was described by Thucydides in the scientific spirit of the 20th Century. Into the Thucydides exposition of the ancient tragedy within a very small area between the Ionian and Aegean seas we can now read the global, menace encroaching upon our carefree democracy and its unparalleled prosperity. The role of Sparta is now taken by the titan, the Soviet Union, standing like ancient Sparta with its system on a constant war footing, as against today's American open society, the small city state of Athens.

In his third and final volume of Gulag Archipelago Solzhenitsyn warns the open society of the West that in "the Soviet system the entire regime rests on brutal force and thus it recognizes only force. There has never been on this entire planet and all of history a regime more cruel, more bloody and at the same time more diabolically clever." It appears that our Jeffersonian and Lincolnian republic can, under these circumstances in this Bicentennial period, expect only another shadow of Valley Forge.

The period from 400 do 480 B.C. in all ways belongs to the greatest ages in the history of civilization but it headed toward decay by its own hand. So are we in a similar position today since the end of the century of peace, 1815-1914. The guilt of both world wars has disrupted the political balance, and in a most strenuous way we will reap the Nemesis of the crime against humanity.

Even if Soviet imperialism, with it's pretension of proletarian, for a time overtakes the pleasure seeking, open Western society, it, in turn, like the victorious allies of both world wars, will not solve the inevitable ills of our technological over-organized greenhouse civilization. Perhaps it is fitting to remind ourselves of Walter Lippman's significant statement: "To the debacle of liberal science can be traced the moral schism of the modern world which so tragically divides enlightened men." Thus, those who will still remain on the shambles and ruins of decrepit humanity will be bound to seek, truly and honestly in face of God, the application of those divine qualities that represent the only cement of society, of men ready to sacrifice everything for enduring peace and understanding.

*

THE NEW NAVY PIER

Long neglected but now all dressed up and ready to show its finery, Navy Pier rejoins the facilities provided for Chicagoans and their guests to enjoy themselves during the hours available for recreation.

Resurrected from ruin, a reconstruction job which has been under way for months, is ready for unveiling on Saturday, June 26th and Sunday, June 27th, with an Open House Program which will serve to remind everyone that on Navy Pier there is opportunity to enjoy Chicago's lakefront at its best.

The Pier will be open to the public on both days from 10:00 a.m. to 5:00 p.m. At eleven o'clock on Saturday, the 26th, the Navy will join city officials in a rededication program, a part of which will be the unveiling of a plaque which will mark the rebirth of Navy Pier.

In the pattern which has been set for the new Navy Pier entertainment is scheduled for both days.

A U.S. Navy Drill Team from the Great Lakes Naval Training Station will take part in the Opening Program. The Blue Jacket Choir, the members of which have entertained at many of Chicago's official functions, will be a part of the program. The Navy Color bearers will parade the State Flags of the nation.

A Water Ski Show featuring the All Chicago All Stars, will be a part of both day's program.

The beautifully restored Auditorium will provide the stage for the newly organized Chicago Festival Orchestra making their first public appearance. The Orchestra will be heard at 2:00 p.m. Saturday and 3:30 on Sunday.

Two of the most spectacular Thrill Acts ever seen in Chicago are scheduled for 1:00 p.m. and 4:00 p.m. on Saturday, and 12:00 noon and 3:00 p.m. on Sunday. Michele and Michael — "America's Foremost Helicopter Trapeze sensation will thrill the spectators as they perform their defying routine dangling from the airborne helicopter.

Equally as sensational are the "Stardusters" guaranteed to thrill as they stunt at the top of a swaying pole 110 feet in the air.

There will be benches and chairs available for those who bring their lunch and the youngsters will find playground equipment for their enjoyment.

Following the Open House Program on Thursday, July 1st the Chicago Association of Commerce and Industry will open the Bicentennial International Trade Fair which will occupy the Pier until July 18th.

Ethnic Catholics to Celebrate Bicentennial Day

On July 4, 1976 at 1:30 P.M. in the National Shrine of the Immaculate Conception in Washington, D.C. there will be an Interethnic Mass celebrated by Bp. Andrew G. Grutka of Gary, Ind. The Mass will be concelebrated by priests and prelates of both rites, and the Gospel will be sung in English and Slavonic. One prayer will be recited in the language of each participating group, and the gifts will be carried to the altar by children and youth dressed in their respective national costumes. After the Mass, at 2:45 P.M. all ethnic groups will have a short Marian devotion in their separate chapels, Poles in the Chapel of Our Lady of Czestochowa, Lituanians in the Chapel of Our Lady of Siluva, Slovenians in the Chapel of Our Lady of Brezje, Croatians in the Chapel fo Our Lady of Bistrica, etc.

On the same day, in the Memorial Hall of the Shrine an exhibit will be opened illustrating contribution of each ethnic group to the growth of the Catholic Church in America. Photographs of churches, schools, hospitals and other Catholic institutions are gladly accepted by the coordinating Committee, together with maps, statistics, copies of books and periodicals, published by various Catholic ethnic groups in this country.

In connection with the exhibit there will be a show of films and slides illustrating Catholic life of ethnic groups in America as well as in their countries of origin.

These and other, secular ethnic, festivities in the Nation's Capital make the trip to Washington worth while. For informations please write to the Coordinating Committee, 3539 R St. N.W. Washington, D.C. 20007.

LITURGICAL CELEBRATIONS

10:30 a.m. — Clergy, Religious, Catholic Day Organization. — Principal Concelebrant: His Eminence, William Cardinal Baum, Archbishop of Washington. — Homilist: Reverend Monsignor James P. Gaffey, Secretary for Education, Santa Rosa, California.

12:00 Noon — Children and Young People. — Principal Concelebrant and Homilist: His Excellency, The Most Reverend William E. McManus, Auxiliary Bishop of Chicago.

1:30 p.m. — Ethnic Communities". — Principal Concelebrant: His Excellency, The Most Reverend Andrew G. Grutka, Bishop of Gary.

Ethnic communities having a Marian Chapel at the Shrine will offer devotion to Mary in prayer and song in that chapel according to their respective language, cultural traditions and customs.